

ONDERWIJS

Secundair onderwijs op de schop

4-5

INTERNATIONAAL

Mooie toekomst voor Europese Unie?

7

SOCIAAL

Profit over planet and people bij Alma

9

CULTUUR

Hamburgerhumor

16

Tram verovert Leuven

Een taboe sneuvelt. Het Leuvense stadsbestuur houdt rekening met de komst van een tram. De Lijn plant alvast een piloot-project. "Er is een omslag in de geesten gebeurd."

SAM RIJNDERS

Liefst 52 jaar nadat de laatste tram door Leuven spoorde, is er terug een toekomst voor hoogwaardig openbaar vervoer. Over twee weken komt het stadsbestuur naar buiten met het masterplan voor de Hertogensite, de oude ziekenhuissite tussen Brusselsestraat, Minderbroederstraat en Kapucijnenvoer. Daarin houdt ze rekening met de komst van een tram.

Daarmee sneuvelt een lokaal taboe. Zeventien jaar geleden stelde toenmalig Agalev-gemeenteraadslid Frans Dupont al een plan op (*Zie Veto 2318*). Dat heette toen "onrealistisch" en "te duur" te zijn.

"Dankzij de studie van BUUR (*het studie-bureau Bureau voor Urbanisme, red.*) heeft het stadsbestuur het licht gezien," legt Elke Franchois van Mobiel 21, de vereniging voor duurzame mobiliteit, uit.

BUUR onderzocht de toekomst van de Leuvense mobiliteit. Het busvervoer in de stad is al langer het slachtoffer van haar eigen succes. Met maar liefst 1.500 bussen per dag zorgt het voor heel wat overlast en onveilige situaties. Volgens BUUR zal er niet alleen steeds meer vraag zijn naar openbaar vervoer, een vorm van hoogwaardig vervoer wordt ook noodzakelijk. Franchois: "Nog meer bussen door het centrum is uitgesloten. We moeten naar iets helemaal anders kijken."

"Ook al spreken ze nog niet letterlijk over een tram, maar over hoogwaardig openbaar vervoer, het blijft een belangrijke stap," zegt een enthousiaste Franchois. "De Lijn is al een tijdje vragende partij. Nu mogen ze het woord tram gebruiken, wat vijf jaar geleden nog niet aan de orde was."

Idee-fixen

"Er is een omslag in de geesten gebeurd," weet ook Koen Stuyven van het onderzoeksbureau Vectris. Voor de lokale verkiezingen van 2012 was zijn bureau betrokken bij een studie naar een tram in Leuven. "Toen gaf het stadsbestuur het signaal aan de hogere overheid dat ze toch geen tram wilden. Daardoor is Leuven in de prioriteitenlijst achteruit geschoven."

Stuyven: "Omdat de studie van BUUR niet door het stadsbestuur besteld was, kon men zich van bepaalde idee-fixen en lokale gevoeligheden bevrijden. Als collega-bureau ondersteunen wij hun ideeën."

Bij De Lijn is er inderdaad sprake van een pilootproject. "Naar aanleiding van de studie van BUUR gaan we een tram van Diest langs Leuven naar Tervuren bekijken," zegt woordvoerder Dominique Renders. Al is het volgens haar te vroeg om over specifieke tracés te spreken.

"We moeten de binnenstad leefbaar houden," weet Renders. "Om doorgaand verkeer langs de ring te laten rijden heb je goede overstapmogelijkheden naar een

Devlies erkent dat de plannen zijn bijgesteld naar aanleiding van de BUUR-studie, maar is naar eigen zeggen niet van mening veranderd. "Ik ben al langer voorstander van een tram." Persoonlijk denkt hij aan een tracé tussen het station en Gasthuisberg. "Daartussen rijdt een zeer regelmatige tramverbinding, maar dat is dan ook alles. Het streekvervoer en de gelede bussen verdwijnen uit het stadscentrum."

Technische vooruitgang neemt veel van de oorspronkelijke tegenargumenten weg, stelt Devlies. Zo zijn er geen hinderlijke bovenleidingen meer nodig. "Nu bestaan er ook procédés om de sporen met een soort *caoutchouc* te bedekken, zodat fietsers er niet in vastzitten."

Toch wenst hij te nuanceren. "Mijn partij (*CD&V, red.*) is voor, maar als schepencollege houden wij alleen de mogelijkheid open. Zoals u weet zijn de meningen verdeeld over de komst van een tram. Er is één notoire tegenstander (*refereert naar burgemeester Louis Tobback, sp.a, red.*)," lacht hij. Volgens Devlies is zijn coalitiepartner sp.a dan ook intern verdeeld. "Je hebt de burgemeester enerzijds en anderen die er misschien anders over denken."

Sowieso is het een project op lange termijn. "Vandaag zijn de middelen er niet," weet Devlies. "De grootste kosten zouden voor De Lijn zijn, maar als stad willen wij best bijdragen."

"Ik heb mij er inderdaad bij neergelegd dat daar (*Hertogensite, red.*) plaats wordt vrijgehouden," laat burgemeester Tobback weten. Al laat hij geen twijfel dat hij een tegenstander blijft. "Maar dat heeft geen belang. Wie gaat het miljard ophoesten om die tramlijn te leggen? Als men op de Hertogensite dat terrein wil vrijhouden, mij niet gelaten. We zullen daar later wel een heel mooi park van maken."

"De meerderheid en de jonge garde in mijn partij (*sp.a, red.*) zijn voor en willen de mogelijkheid openlaten. *Bon*, mij niet gelaten. Ik zal het alvast in mijn leven niet meer meemaken en ik ben van plan nog twintig jaar te leven."

De plannen van De Lijn steunt hij wel. "Ik ben voor een tram van Gasthuisberg naar Tervuren en van Diest naar het station, maar niet door het centrum. Je moet daarvoor het halve centrum vernielen. Maar er zijn er die daarvoor zijn, want het schijnt dat het modern is."

"Je moet daarvoor het halve centrum vernielen"

BURGEMEESTER LOUIS TOBACK (SP.A)

centrale as nodig." Mensen zullen sneller overstappen op hoogwaardig openbaar vervoer. "Dat kan een tram zijn, maar ook een trambus. Hoogwaardig openbaar vervoer is heel stipt en heeft vrije doorgang in een eigen bedding. Trams hebben die sowieso, maar ook bussen kunnen een eigen baan hebben. Sowieso zijn het speciale voertuigen die comfortabeler zijn en meer capaciteit hebben dan gewone bussen."

Notoire tegenstander

Schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (*CD&V*) bevestigt dat het stadsbestuur rekening houdt met de komst van een tram. "Er rijden inderdaad heel veel bussen door de stad. Daarom moeten we niet alleen doorgaand busvervoer uit de binnenstad halen, maar ook naar een nieuwe as met hoogwaardig openbaar vervoer kijken. Als stadsbestuur willen we de tram zeker niet uitsluiten, dus hebben we bij de Hertogensite er rekening mee gehouden."

Beeld – Fakkeltocht –

Vincent Peeters

Woensdag organiseerden de Leuvense studenten een fakkeltocht tegen de besparingen. Lees verder op pagina 3.

Onderwijs

FAKKELTOCHT TEGEN BESPARINGEN LOKT BIJNA 300 DEELNEMERS

“Het wordt een koude winter”

Afgelopen woensdag trotseerden een driehonderdtal studenten de eerste herfstkoude voor een fakkeltocht. De deelnemers maakten op het Ladeuzeplein duidelijk dat ze niet akkoord gaan met het besparingsbeleid van onderwijsminister Hilde Crevits (CD&V).

MIKA TUYAERTS

Onder de deelnemers waren er niet alleen studenten, ook schepen van Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a), Bram Roelant, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten, en enkele bezorgde ouders liepen mee in de manifestatie. Daarnaast namen ook leden van verschillende (linkse) actiegroepen zoals Comac en de Actief Linkse Studenten (ALS) deel. Zij deelden voor de betoging flyers uit die hun standpunten en ideeën over het onderwijsbeleid toelichtten. De tocht werd georganiseerd door de Studentenraad KU Leuven en LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Volgens de politie ging het

studenten om een spandoek met als opschrift “Remember the fifth of November” op te bergen.

Politiek statement

De fakkeltocht zelf verliep opvallend rustig. Er werden zo goed als geen slogans geroepen. Achteraan de groep verzamelde wel een groepje Comac-leden met plakkaats van hun organisatie, hoewel er opgeroepen was om de betoging politiek neutraal te houden. Een van de activisten verduidelijkt: “Het was inderdaad niet toegelaten om borden met politiek geïnspireerde slogans te tonen. Alles wat te maken heeft met de onderwijsbesparingen is echter wel toegelaten. Vandaar dat er op onze plakkaats en

Vincent Peeters

Letterenstudenten tonen zich dan weer positiever: “Met deze actie hebben we getoond dat we niet akkoord gaan met de gang van zaken. Wij vinden dit wel degelijk een goed signaal, maar geef de beweging de kans om te groeien. Je moet trouwens niet alleen naar het aantal in Leuven kijken, ook in Gent, Antwerpen, Brussel en Hasselt vonden er fakkeltochten plaats, waardoor er in totaal een duizendtal studenten gemanifesteerd hebben vanavond.” Het antwoord op de vraag naar succes valt dus samen met de vraag of een stille mars van driehonderd studenten een politiek statement is of een gemiste kans.

Strijd

Maar heeft protest nog wel zin? De beslissingen rond de besparingen zijn gevallen en worden waarschijnlijk binnenkort meerderheid tegen minderheid gestemd. Twee van de drie sprekers die de fakkeltocht afsloten blijven er echter van overtuigd dat “de strijd nog gewonnen kan worden.” Sander Baré van de sociale hogeschool roept op: “De

studenten zeiden in referenda collectief nee tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld. Hierdoor hebben wij een mandaat gekregen om anderen te informeren, alternatieven te tonen en acties te on-

moelijk heeft. De besparingen zijn niet zomaar zoals Onderwijsminister Crevits maandag in het studentenblad *Veto* zei: “niet plezant”. Ze zijn totaal onverantwoord en onverdedigbaar, getuige de nietszeggende ant-

Voor de bijna 300 deelnemers waren er 20 fakkels voorzien

om zo'n 300 deelnemers.

Rond half acht vertrokken de deelnemers voor een mars van drie kwartier aan een strak tempo door het centrum van Leuven. Er werden twintig fakkels uitgedeeld, het maximum toegelaten door de Leuvense politie, maar toch wat weinig om van een heuse fakkeltocht te spreken. LOKO zette ook een aantal stewards in die moesten toezien op het goede verloop van de fakkeltocht. Zij zagen ook toe op het neutrale karakter van de betoging en vroegen zelfs een aantal

kel de slogan “Tegen elke verhoging van het inschrijvingsgeld” staat en niet het politieke statement “Bespaar op oorlog, niet op onderwijs”. Wij hebben hiervoor samengezeten met de Studentenraad en zij gingen hiermee akkoord.”

Achteraf waren er verschillende meningen over het al dan niet slagen van de actie. Een filosofiestudent toont zich duidelijk teleurgesteld in de magere opkomst. “Met een paar honderd studenten gaan we echt geen indruk maken bij de minister.” Enkele

“Voor een kwalitatief onderwijs gaan we door het vuur”

ANDRIES VERSLYPPE (STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

der nemen. Op 17 november, de dag van de student, zullen er nieuwe acties plaatsvinden. Sluit jullie aan bij organisaties die bezig zijn met de problematiek en laat jullie stem horen.”

Ook Andries Verslyppe van de organiserende Studentenraad legt zich nog niet neer bij de verhoging van het inschrijvingsgeld: “Het is een klap in het gezicht van de student die het

woorden van de minister in dat blad. Voor een kwalitatief en toegankelijk onderwijs gaan wij door het vuur, niet alleen op straat maar straks ook aan de onderhandelingstafel.”

Karel Van Den Bossche, de voorzitter van LOKO, toonde zich echter heel wat minder optimistisch: “De hoop is volledig weggesmolten door een tweede besparing op studentenvoorzieningen. Het wordt een koude winter.”

“Vurig” protest in heel Vlaanderen

Ook in de andere Vlaamse studentensteden vonden fakkeltochten en protestacties plaats. De kleinschalige acties waren soms een succes, al vielen er hier en daar problemen te bespeuren.

KORNEEL DE SCHAMP

In Gent waren de organisatoren niet tevreden. Jelle Heyvaert, voorzitter van de Gentse Studentenraad: “De actie was minder succesvol dan verwacht. De stad Gent was vergeten de route af te zetten, waardoor we last minute alles hebben moeten verleggen 24 uur voor de actie. De communicatie was niet goed genoeg, en daardoor was er naar schatting slechts 150 man.”

De studentenraad van de Universiteit Antwerpen deed woensdag niet mee aan een actie. Voorzitter Quin-

ten Verlinden legt uit. “Het was een actie van de actiegroepen. Mijn algemene vergadering wil vooral kleurloos blijven, en zij vinden de acties van de actiegroepen vaak te politiek gekleurd. Wij willen alle studenten vertegenwoordigen. Een eigen actie zou snel gekaapt worden, vandaar dat we dat ook niet hebben gedaan.”

Actiegroepen

Nele Van Parys, die voor gans Vlaanderen de politieke, vaak linkse, actiegroepen tegen de onderwijsbesparingen coördineert is tevreden. “Het is heel positief dat de studenten op straat zijn gekomen om hun ontevredenheid te uiten. In Gent zijn er een aantal praktische problemen geweest waardoor het hele concept de dag voordien nog is moeten veranderen. Dat heeft zich getoond in het uiteindelijke resultaat. Los daarvan was het lang geleden dat er in Leuven nog eens 400 man op straat was, en ook in andere steden was er volk op straat.”

De samenwerking tussen actiegroepen en studentenraden liep niet overall even vlot. Sommige

“Mijn algemene vergadering vindt de acties van de actiegroepen vaak te politiek gekleurd.”

QUINTEN VERLINDEN (STUDENTENRAAD)

studentenraden weigerden samen te werken met de actiegroepen uit vrees voor hun politieke neutraliteit. Van Parys: “Op de ene plek gaat het beter dan de andere. Elke studentenraad of actiegroep heeft een andere dynamiek, maar we proberen wel zo veel mogelijk samen te werken. In Gent, Brussel en Leuven waren er geen problemen. In Antwerpen hebben wij iets georganiseerd en deed de studentenraad niet mee, maar er wordt zeker met elkaar gesproken. In Hasselt hebben de hogescholen wel meegedaan, maar de studentenraad van de universiteit niet. Er wordt echter nog steeds gesproken met oog op verdere samenwerking in de toekomst.”

ANALYSE MATRIXSYSTEEM EN BREDE EERSTE GRAAD

Hervorming moet waterval droogleggen

Van schooluitval tot waterval: er is nog werk aan het secundair onderwijs. Met een brede eerste graad en matrixsysteem wil de Vlaamse regering het tij keren.

DAAN DERWAEL EN ARNO DE POTTER

Het secundair onderwijs in Vlaanderen scoort traditioneel hoog in de Europese ranglijsten. Een arsenaal aan hervormingen in een heus masterplan moet helpen om deze positie te behouden. Hervormen wekt altijd weerstand. Onnodig volgens Chris Smits, secretaris-generaal van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs VSKO. "De hervormingen worden stapsgewijs geïmplementeerd."

Hoofddoel? Een onderwijs dat beter voorbereidt op de maatschappij van morgen. Daarvoor is een goed samenspel tussen school en arbeidsmarkt van levensbelang.

Matrixsysteem

De meest zichtbare hervorming vindt plaats in de indeling van de studierichtingen. De alom bekende begrippen ASO, TSO, BSO en KSO zijn rijp voor de geschiedenisboeken. "In de tweede en derde graad stap men af van de huidige onderwijsvormen om af te geraken van de hiërarchie die momenteel bestaat," vertelt Smits. Die hiërarchie zorgt voor het beruchte watervalstelsel: leerlingen beginnen in ASO, om vervolgens "af te zakken" naar TSO en BSO.

In plaats daarvan komt er een matrixsysteem dat vijf studiedomeinen bevat: Wetenschap en Techniek; Taal en Cultuur; Welzijn en

Maatschappij; Kunst en Creatie en Economie en Organisatie. In elk van deze domeinen bestaan drie abstractieniveaus: doorstroom (gericht op verder studeren), dubbel doel (werken of

"De laatste tijd wordt er vaak gecommuniceerd met one-liners die nuancering missen"

CHRIS SMITS (VSKO)

studerend) en arbeidsmarktgericht.

Afhankelijk van de prestaties kunnen leerlingen het advies krijgen naar een ander abstractieniveau te verschuiven of te heroriënteren. Dat zorgt voor een onderwijs waarin elk studiedomein naar waarde geschat wordt. Appreciatie of reputatie zullen niet meer meespelen in een studie- of schoolkeuze.

Eerste graad

De eerste graad (eerste en tweede leerjaar secundair) wordt eengemaakt. "Het betreft vooral een structurele hervorming met als doel de eerste graad breder te maken." Elke leerling krijgt een basispakket aan leerstof. Daarin zullen techniek en grondslagen van de economie een belangrijke plaats krijgen. Toch is er nog ruimte voor een eigen invulling. Leerlingen die

een extra stimulans nodig hebben, kunnen opteren voor uitdagende vakken. Wie hulp nodig heeft, krijgt extra ondersteuning. Op die manier wordt elke leerling sterker.

Na de oriënterende eerste graad kan de leerling een studiekeuze maken. "Studiekeuze vergemakkelijken en optimaliseren is één van de hoofddoelstellingen van de hervorming. Er komen structuren die de studiekeuze faciliteren," vertelt Smits. Er wordt ook gesnoeid in het aantal studierichtingen. Door de huidige 300-tal keuzemogelijkheden te reduceren, willen de hervormers het kiezen vereenvoudigen.

Leerlingendossier

Een persoonlijk leerlingendossier moet ervoor zorgen dat leerlingen beter begeleid worden. Het dos-

sier volgt de leerling gedurende zijn loopbaan, ook als hij van school verandert. Op die manier is er steeds een duidelijk overzicht over de specifieke noden en capaciteiten van de leerling. "Onderwijs moet de ambitie hebben om de totale persoon van jongeren te vormen. Naast de voorbereiding op de arbeidsmarkt of het hoger onderwijs dient het jongeren ook tools te geven tot zelfontwikkeling," gaat Smits verder.

Hoe de hervormingen naar de burger gecommuniceerd worden, is nog maar de vraag. Smits besluit: "Communicatie is een belangrijke factor. De laatste tijd wordt er vaak via de media gecommuniceerd met oneliners die de nodige nuancering missen. Ik hoop dat men goed nadenkt over hoe de communicatie gevoerd moet worden."

Martijn Stoop

Politieke wereld verdeeld over succes hervorming

In de vorige legislatuur keurde de Vlaamse regering het masterplan voor de hervorming van het secundair onderwijs goed. Toch verschillen de Vlaamse partijen vandaag grondig van mening.

JELSKE ANTONISSEN

N-VA staat naar eigen zeggen volledig achter het masterplan en wenst verder uit te voeren wat beslist is. De essentie is voor hen een degelijke oriëntering. Verder wil de partij een reducering van het aantal studierichtingen. "Zodanig dat deze studierichtingen een doorstroomrichting zijn naar het

hoger onderwijs of op de arbeidsmarkt gericht zijn," vertelt Kris Van Dijk (N-VA), als Vlaams Parlementslid lid van de commissie Onderwijs. In de richtingen zou er dus duidelijk gefocust moeten worden op één van de twee opties.

Ook CD&V oordeelt dat de hervormingen essentieel zijn. "De modernisering in het secundair onderwijs is echt nodig, om de jongeren die wij

vandaag alle kansen moeten geven op ontwikkeling ook effectief die kansen te kunnen geven", aldus Kathleen Helsen, net als Van Dijk lid van diezelfde commissie.

Niet op één lijn

Voor oppositiepartij Groen is het masterplan over de secundaire hervormingen een te vrijblijvend collectief compromis. "Scholen mogen mee instappen, maar moeten dat niet doen. Het is perfect mogelijk om doorstroomscholen te behouden. Wij hadden veel liever een decreet, nu zijn er nog allerlei achterpoortjes", legt Elisabeth Meuleman van Groen uit.

De sp.a is tevreden dat het masterplan over de hervormingen in het regeerakkoord staat. Toch is de partij ook benieuwd. "CD&V en N-VA interpreteren de hervormingen op een andere manier", vertelt Tine Soens. Verder is een verbreding van de eerste graad een belangrijk punt. "Er

"Er zijn nog allerlei achterpoortjes"

ELISABETH MEULEMAN
(GROEN)

moet een brede eerste graad komen, waarbij kinderen kunnen proeven van allerlei soorten domeinen. Zo kunnen ze een keuze maken op basis van wat ze graag doen, in plaats van een keuze te moeten maken op basis van vooroordelen."

Ann Brussee van Open Vld is ervan overtuigd dat haar partij eigen accenten zal kunnen leggen in het masterplan. "De brede eerste graad zoals ze beschreven wordt door de sp.a, lijkt mij absoluut geen goede aanpak. Er zal een te grote heterogeniteit in de klas zijn. De verschillen tussen kinderen moeten overbrugbaar blijven."

INTERVIEW ONDERWIJSEXPERT IDES NICAISE

“Leerlingen worden zwak gemaakt door het systeem”

Onderwijsexpert Ides Nicaise is samen met enkele collega's duidelijk: de geplande onderwijshervorming gaat niet ver genoeg. “Het is belangrijk dat leerkrachten niet bang zijn van diversiteit in hun klas.”

KORNEEL DE SCHAMP

De onderwijshervorming gaat volgens u niet ver genoeg?

Professors Ides Nicaise: «We benadrukken zeker: begin er maar mee, met dat masterplan. Het plan is echter een monstercompromis met verschillende interpretaties door verschillende partijen. Nu gaat men half en half, schoorvoetend gaan hervormen. Enkel in de eerste graad komt er een meer brede aanpak, met nadien verschillende belangstellingsdomeinen. Het zou beter geweest zijn die brede eerste graad door te trekken tot de tweede graad.»

«Bovendien is de brede eerste graad enkel in het eerste jaar echt comprehensief, vanaf het tweede jaar domineren alweer enkele belangstellingsgebieden. Opnieuw moeten kinderen van dertien een vrij

“Het waterval-systeem leidt tot frustratie bij jongeren”

definitieve keuze maken. Dat is een leeftijd waar de meeste nog geen flauw benul hebben wat de toekomst te bieden heeft. Het gevolg is dat anderen voor hen kiezen en dat achteraf blijkt dat sommigen helemaal niet gelukkig zijn met de studierichting waarin ze zitten.»

«Bovendien blijven er de facto niveaueverschillen bestaan tussen verschillende richtingen. Er blijft dus nog steeds een reeks van kleinere watervalletjes in de toekomst. Dus ja, wij hadden graag een radicalere hervorming gezien.»

Jongeren zouden onvoldoende burgerschapscompeten-

ties meekrijgen in het huidige systeem. Wat bedoelt u daarmee?

Nicaise: «De publieke opinie en pers herleiden het debat vaak tot de kwestie van studiekeuze. Maar daarachter schuilt een sociaal proces. Ouders en leraren kiezen meestal in plaats van de jongere zelf. Dat zorgt ervoor dat de sociale herkomst vaak de keuze bepaalt, in plaats van de wil van de jongere zelf. Jongeren gaan zichzelf echter gaan waarderen volgens het beeld dat wordt opgehangen van hun studierichting in de samenleving.»

«Op den duur gaan sommigen een wrok gaan koesteren omdat zij niet de kansen hebben gekregen die ze volgens henzelf hadden verdiend. Als je in bepaalde richtingen een concentratie krijgt van die jongeren die lagerop zijn geraakt door het watervalstelsel, krijg je een tegencultuur. Ze gaan de samenleving niet meer accepteren, wat leidt tot gevoelens van antipolitiek en wrok tegenover andere sociale groepen, vaak tegen minderheden. Als we door een rechtvaardiger onderwijssysteem de burgerschapsattitudes van jongeren kunnen verbeteren dan vind ik dat een heel sterk argument.»

Scholen zouden nog altijd kunnen kiezen om enkel abstracte of beroepsrichtingen aan te bieden (het oude ASO of BSO). Heeft dat dan gevolgen?

Nicaise: «Volgens ons is het essentieel dat scholen zo veel mogelijk verplicht worden zich te hergroeperen in domeinscholen. Dat is een school met een mix van richtingen uit het vroegere ASO, TSO en BSO, maar dan binnen een bepaald belangstellingsgebied. Leerlingen kiezen dus eerst in functie van hun belangstelling, om daarna, in functie van hun capaciteiten, te heroriënteren binnen dat belangstellingsgebied. Zowel jongeren die te hoog gemikt hadden en wat praktischer moeten gaan, of

laatbloeiers die juist ontdekken dat ze sterker zijn dan initieel gedacht. Als men in een school zit die verkokerd is, dan is die heroriëntatie veel moeilijker.»

U maakt ook komaf met de gebruikelijke tegenargumenten. Zo zou een brede eerste graad het niveau helemaal niet naar beneden halen.

Nicaise: «Critici denken dat een brede eerste graad betekent: je aanpassen aan de zwakste leerling. Dat is een mythe, want de werkelijkheid

“Op dertien jaar hebben de meeste kinderen nog geen flauw benul van hun toekomst”

is veel dynamischer. Leerlingen zijn niet per se zwak, maar worden zwak gemaakt door het systeem. In ons huidige systeem gaat men iemand die slecht is in Frans heroriënteren naar een richting met minder Frans. Dat is een gemakkelijksoplossing. Na de hervorming worden er uren vrijgehouden om in te vullen op maat van iedere leerling. Voor een leerling die slecht is in Frans kan dat gaan om remediëring, terwijl een sterkere leerling extra uren van iets kan krijgen, zonder dat daarom het hele curriculum veranderd hoeft te worden. Op een slimme manier wordt het curriculum sterker gemaakt voor iedereen.»

Dit vraagt toch allemaal een mentaliteitswijziging bij de leerkrachten?

Nicaise: «Het is belangrijk dat leerkrachten niet bang zijn van diversiteit in hun klas. Ze zouden die positief moeten aanwenden. Als je sterke leerlingen hebt in een klas en zwakke leerlingen, dan moet je de sterke leerlingen juist inschakelen om die zwakke mee op sleeptouw te nemen.»

Kalina De Blauwe

Paneldebat Een te groot compromis

Vorige woensdag organiseerde de Pedagogische Kring een paneldebat over de onderwijshervorming. De conclusie was duidelijk: een veel te groot compromis.

ASTRID VERVOORT

De debatleider liet er geen gras over groeien. Ze vroeg aan het panel of het masterplan secundair onderwijs aan de eisen voldoet. Indien niet: wat zijn de schoonheidsfoutjes?

Raymonda Verdyck, afgevaardigde bestuurder van het gemeenschapsonderwijs (GO!) was duidelijk. “Het is goed dat het masterplan de leerlingen keuzebekwaam wil maken en de hiërarchie van het onderwijs wil doorbreken. Helaas heb ik wel een probleem met de vrijblijvendheid van de hervorming. Het mag niet de keuze zijn van de scholen om hierop in te spelen. Via een geleidelijk traject moeten we allemaal naar het masterplan evolueren.”

Ook Raf De Weerd, algemeen secretaris van de socialistische onderwijsvakbond ACOD, ziet liefst alleen nog maar domeinscholen. Zo is er geen selectie aan de schoolpoort meer naar achtergrond en mogelijkheden.

Finland gidsland

Niet alleen de domeinscholen, maar ook de brede eerste graad gaat niet ver genoeg, meent het panel. Tino Delabie van Oproep voor een democratisch onderwijs (OVDS): “De hervorming gaat niet ver genoeg. Het masterplan is een te groot compromis: spa en NV-A stonden lijnrecht tegenover elkaar. Daardoor is de brede eerste graad vatbaar voor vele interpretaties. We moeten naar een gemeenschappelijke - en veelzijdige eerste graad gaan, bij voorkeur aansluitend ook de tweede graad. Waarom laten we studenten niet tot hun zestien wachten met hun studiekeuze, zoals in Finland? Dat is goed voor een rijpe keuze.”

Chris Smits, de secretaris-generaal van het VVKSO, de koepel van het katholiek onderwijs: “We moeten ons afvragen wat we willen realiseren met ons toekomstig secundair onderwijs. We willen de leerlingen gelijkwaardig behandelen, inspelen op leerlingenprofielen, de studiekeuze optimaliseren en de hiërarchische perceptie wegwerken.”

Danny Pijls, directeur Scholengemeenschap Katholiek Onderwijs Leuven, volgde die redenering. “Ik pleit voor een tweede graad die ruim genoeg is voor de algemene vorming. Flexibele leertrajecten moeten we zeker kunnen gebruiken voor jongeren die tot een latere roeping komen.”

Verder vulde Smits aan dat hij vindt dat de studiekeuze verfijnd moet worden naar vier studiegebieden om een onderscheid te maken tussen hogeschool en universiteit. Verdyck is expliciet tegen deze vier banen omdat ze denkt dat het voor ongelijkheid zal zorgen. Pijls is van mening dat de structuurveranderingen niet zullen werken. “We moeten de problemen binnen de schoolgemeenschap bekijken. Je moet kijken naar de mechanismen die fout zitten. We moeten de schoolbesturen daarna op een lijn krijgen. Als we deze mechanismen zien, dan krijg je de meest gemotiveerde leerlingen en een rechtvaardigere studiekeuze.”

Internationaal

THINK ABROAD MONTH AAN DE SLAG IN HET BUITENLAND

Geen tweede Erasmus

In november organiseert LOKO Internationaal samen met de kringen en de vrije verenigingen de Think Abroad Month. Het thema is dit jaar werken in het buitenland. Enkele studenten vertellen hun ervaringen.

MARGOT DE BOECK

4000 Vlaamse studenten trekken jaarlijks op Erasmus, maar in het buitenland kan je meer doen dan alleen studeren. "We organiseren jaarlijks twee evenementen om studenten te informeren over werken in het buitenland: Project Go International in oktober, en de jobinfodag begin maart," vertelt Valérie Jochems van de Dienst Studietoelagen van de KU Leuven. "Vaak zijn daar infosessies voorzien door EURES, een platform dat werknemers en werkgevers met elkaar in contact brengt op Europees vlak."

Drie ex-KU Leuven studenten vertellen graag over hun buitenlandse belevenissen. Sophie Huys werkte bij HP in Barcelona, Emmeline Schelfhout werkt bij AB Inbev in Budapest, en Jeroen De Corte is stagiair bij Flanders Invest en Trade in Montréal.

Paperassen

"Ik wilde gewoon weg," vertelt Sophie vanuit Barcelona. "Ik was bij een Erasmusvriendin op bezoek en ik dacht: ik zoek hier een job." Zin voor avontuur drijft hen alle drie: "Het is sowieso een avontuur. Een ervaring. Of het

nu slecht afloopt of niet. Je leert hoe dan ook iets bij," tipt Emmeline.

Veel ondersteuning voor hun vertrek kregen ze niet van de KU Leuven. Ze hebben zelf het heft in handen genomen. "Ik zag een bericht op Facebook verschijnen en ik dacht 'waarom niet?'," vertelt Emmeline.

Jeroen zocht wel contact met AIESEC, een studentenorganisatie die een databank met stageplaatsen in het buitenland aanbiedt tegen betaling. "Ze raadden me echter meteen af om naar Montréal te gaan, omdat er te veel concurrentie zou zijn van Fransen. Ik ben dan zelf gaan rondzoeken. Via Working Holidays heb ik een goede formule gevonden. Het was enorm veel papierwerk en geregeld."

Taalbarrière

Het is een buitenlandervaring, maar de verschillen met Erasmus zijn groot. Sophie: "Op Erasmus worden constant feestjes georganiseerd. Daar heb je geen tijd voor als je werkt. Bovendien wil je mensen voor een langere termijn kennen. Die vind je niet zo makkelijk."

Om zich echt te kunnen integreren blijkt de taal de grootste

barrière te zijn. Emmeline: "Ik ben wel goed bevriend met mijn Hongaarse huisgenoot. Daarnaast heb ik vooral veel Belgische vrienden. Er zijn echt bijna vriendengroepen per nationaliteit."

Jeroen sluit zich daarbij aan: "Integreren is nog altijd makkelijker als student dan als je werkt: je hebt meer tijd en de

universiteit biedt een beter kader om mensen van dezelfde generatie met dezelfde interesses te ontmoeten."

Jeroen heeft –ondanks zijn diploma Franse taal- en letterkunde- vooral Engelstalige vrienden: "De Franstaligen hebben hier een québécois accent. Dat komt nog uit de tijd van het oude Frans van Lodewijk XIV. Ze hebben daarom hilarische scheldwoorden, zoals hostie en tabernakel, omdat het toen nog schokkend was te schimpen op de kerk. Als je iemand voor de eerste keer 'hostie en wijnkelk!' hoort vloeken, kijk je toch wel raar op."

Troeven en tips

"Belgen hebben in Canada verschillende troeven. Je hebt een grote talenkennis en een *European view*, we zijn hoog gekwalificeerd. Dat je bovendien de stap naar het buitenland durft zetten toont aan dat je moed hebt, en dat je openstaat voor andere culturen," weet Jeroen.

Of ze tips hebben voor studenten die twifelen om de stap te zetten? Sophie: "Leer eerst de taal, en verhuis dan pas. Als je nog studeert, heb je daar voldoende tijd voor."

Emmeline: "Het is best moeilijk om je geldzaken in het oog te houden. Ik weet bijvoorbeeld niet goed hoe het met mijn pensioen zit. Het is misschien wel goed om zo'n dingen uit te zoeken voor je vertrekt."

Jeroen: "Als je *roomies* zoekt: gewoon je buikgevoel volgen. Mijn eerste huisbaas leek nationaliteiten te verzamelen: 'aha

een Belg met Vlaamse achtergrond, die heb ik nog niet gehad.' Blij dat ik daar niet ben gebleven."

Ook zin in een job abroad? 19 november organiseert LOKO een Infofair in de universiteitshallen. De kringen organiseren daarnaast verschillende infosessies.

"Het is moeilijk je geldzaken in het oog te houden"

EMELINE (STAGIAIR IN BUDAPEST)

"Als je iemand 'hostie en wijnkelk!' hoort vloeken, kijk je toch wel raar op"

JEROEN (STAGIAIR IN MONTRÉAL)

Erasmussers ontwapenen Wapenstilstand

11 november 1918 ging de geschiedenis in als Wapenstilstand, en is in België elk jaar een officiële feestdag. Is dit overal zo, of zijn er nationale verschillen in de herdenking van 11 november?

WINAND VAN MEERBEEK

"Bedoel je 11 september of 11 november?" Verschillende wenkbrauwen fronsen als we een groepje studenten in Pangaea onderbreken om te peilen naar nationale gewoonten omtrent de herdenking.

Het gaat om een Deen, een Noor en een IJslander. Ze weten wel wat er die dag gebeurd is, maar er vinden

geen nationale plechtigheden plaats en het is geen officiële dag vrijaf. Hetzelfde geldt –

opvallend, zou u denken – voor de Nederlanders.

ders. De reden is echter eenvoudig: Scandinavië en Nederland bleven buiten schot en hebben dus geen militaire slachtoffers te herdenken.

Een geheel ander verhaal krijgen we te horen van Hasan uit Turkije: "Zoals je wel weet, behoorde het Ottomaanse rijk tot de verliezers in de Eerste Wereldoorlog. Hier in Turkije is het eenvoudig: we herdenken de oorlogen die we wonnen, en de andere proberen we zo snel mogelijk te vergeten."

Klaproos

Aan de kant van de overwinnaars

"We herdenken de oorlogen die we wonnen, en de andere proberen we te vergeten"

HASAN, TURKIJE

wordt 11 november daarentegen sterk in de verf gezet. Anya uit Canada legt uit hoe: "Veel weken op voorhand beginnen mensen de klaproos op te spelden – hét symbool van de herdenking. Op de dag zelf komt de hele school samen voor een grote parade door de stad, en dat gebeurt in het hele land."

De erfenis van 11 november is dus voor veel Erasmusstudenten verschillend, en hangt af van hoe hun land de Eerste Wereldoorlog heeft ervaren. Overwinnaar, verliezende partij of ongeschonden? Het wordt allemaal weerspiegeld in de herdenking van Wapenstilstand.

Internationaal

DE TOEKOMST VAN EUROPA

Waar staan we 25 jaar na de val van de Muur?

Donderdag 6 en vrijdag 7 november organiseerde het Parijse actualiteitenmagazine L'Obs een reeks debatten over de toekomst van Europa in Brussel. Hoe staat Europa tegenover de volgende 25 jaar na de val van de Berlijnse Muur?

THOMAS CLIQUET, JELLE VAN HERCK EN CAMILLE VAN PETEGHEM

Eerst en vooral was het de beurt aan een debat rond immigratie. "Ik ben ook Europeaan!" Zo sloot een toeschouwer met Afrikaanse roots het debat over Europese immigratie af. De vluchtelingenstroom die over de Middellandse zee trekt, neemt al jaren dramatische proporties aan. Welke rol speelt Europa hierin? Vier sprekers zochten een antwoord.

Voormalig Italiaans minister van integratie Cécile Kyenge werd vergezeld door Frans ex-minister van buitenlands beleid Bernard Kouchner en de Portugees Antonio Vitorino met een verleden als minister van Defensie en eurocommissaris. Activist Georges Alexandre nam het humanitaire accent voor zijn rekening.

De meningen waren minder verdeeld dan we van het debat hadden verwacht. De problematiek smeekt om een Europees immigratiebeleid, maar de lidstaten willen niet mee.

Mensensmokkel

"Er is nood aan verdeling!" verkondigt Kouchner, doelend op de zware last die de mediterrane landen dragen. Frontex, het netwerk gericht op de coördinatie van grensbewaking, ontbreekt efficiëntie. "Immigratie is veel ruimer dan een louter culturele kwestie: het is politiek en economisch, en dus Europees."

"Het beleid van de EU hield geen rekening met de emotionele band tussen Oekraïne en Rusland"

STEPHAN KEUKELEIRE (CENTRUM EUROPESE EN INTERNATIONALE STUDIES)

Kyenge benadrukt dat de problemen bij de bron aangepakt moeten worden. Ze pleit voor een duurzame oplossing in plaats van het huidige beleid van wachten tot de problemen ons inhalen. "We moeten vermijden dat vluchtelingen in die boten terecht komen. Niet alleen moeten we de transitlanden ondersteunen, ook economische ontwikkeling en begeleiding naar meer democratie zullen op termijn vruchten afwerpen."

De georganiseerde mensensmokkel die duizenden wanhopigen de oversteek helpt maken, legt meteen een pijnpunt van de Unie bloot. Het gebrek aan Europese justitie en de afwezigheid van een Europees strafhof geeft de maffia meer speelruimte. Ook Interpol (*het internationale politionele en justitionele netwerk, red.*) blijkt niet ten volle in zijn missie te slagen. "Dit mag geen excuus zijn om hier niets aan te doen," stelt Vitorino.

We blijven een beetje op onze honger zitten wat concrete acties betreft: "Een gemeenschappelijk immigratiebeleid dringt zich op, maar het is een moeizame zoektocht naar unanimiteit," besluit Kouchner. Of hoe we wederom in dezelfde dode hoek van de EU belanden.

Greenpeace jaloers

Het tweede debat, over energie en milieu, kende drie hoofdrolspelers. Etienne Davignon van GDF-Suez vertegenwoordigde de nucleaire sector. Daarnaast was de kersverse CEO van Total aanwezig, Patrick Pouyanné. Tot slot mocht Michel Genet van Greenpeace de hernieuwbare energiebronnen promoten.

De discussies verliepen bij momenten erg vurig, wat te verwachten was met zulke tegenpolen. De sprekers hadden het over de inspanningen van de EU op klimaatvlak. Zeer voorspelbaar vonden Davignon en Pouyanné dat Europa al goed zijn best gedaan had en zich best op de borst mocht kloppen.

Genet ging daar resoluut tegenin en benadrukte dat er nog veel meer moet worden ingezet op propere energiebronnen. Waarop Pouyanné: "Total is aandeelhouder van Sunpower, een van 's werelds grootste bedrijven in zonne-energie. Bovendien heeft de planeet nu

Het Energiedebat tussen Etienne Davignon, Michel Genet en Patrick Pouyané ging er hevig aan toe.

Thomas Thielemans

eenmaal energie nodig, zeker als je bedenkt dat er nog een miljard mensen zonder elektriciteit leeft."

"Immigratie is politiek en economisch, en dus Europees"

BERNARD KOUCHNER (FRANS EX-MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID)

Davignon gaf als nucleaire goeroe toe dat we niet kunnen wachten tot het te laat is. "We hebben een energie-unie nodig, waarbij de lidstaten niet allemaal dezelfde inspanning doen. Wel moet iedereen doen wat hij kan, en zo geraken we vooruit op wereldvlak." Pouyanné liet

zich het meest kritisch uit over de EU. "Europa hinkt achterop. Investeerders wenden zich tot de VS. De vermindering van broeikasgassen is incompatibel met meer productiviteit."

Genet reageerde: "Greenpeace-activisten over de hele wereld zijn jaloers op het klimaatbeleid van de EU. Europa moet het initiatief behouden, want anders willen andere landen ook geen inspanningen doen."

Europa internationaal

Stephan Keukeleire, verbonden aan het Leuvens centrum Internationale en Europese Studies, heeft een eigen visie over de toekomst van Europa. "De EU heeft nood aan een sociaal gezicht. De vorige commissie voerde een beleid dat voornamelijk besparingsgericht was en de sociale dimensie verwaarloosde. De unie zou beter een langetermijnvisie ontwikkelen, specifiek gericht op de problemen van jongeren."

De kritiek die de EU kreeg met betrekking tot het bestrijden van de economische crisis vindt Keukeleire wel overdreven. "In België vinden we het normaal

dat regeringsonderhandelingen maandenlang aanslepen, maar van Europa verwachten we dat één vergadering direct resultaten geeft," zegt hij daarover. De EU kan wel niet alle problemen oplossen, gezien haar bevoegdheden en invloed beperkt zijn.

Wat betreft de houding jegens Rusland is Keukeleire wel kritisch: "De EU heeft haar kans gemist om Rusland in het Europese integratieproces te betrekken," zegt hij daarover. "Tien jaar geleden sprak Poetin over een Europese Unie van de Atlantische oceaan tot Vladivostok, maar dat werd toen weggelachen. Nu is het momentum verdwenen en spreekt Gorbatsjov over een nieuwe Koude Oorlog. Het beleid van de EU ten aanzien van Oekraïne was louter economisch georiënteerd en hield geen rekening met de emotionele band die het land heeft met Rusland."

Keukeleire ziet wel waarde in de EU als een permanente onderhandeling tussen Europese leiders. Dit continue overleg neutraliseert bestaande spanningen en draagt zo bij aan vrede in Europa, hoewel deze geen evidentie is.

Student

Diploma op zak! Wat nu?

DE EXPAT

Waar naartoe met je pas verworven voddie papier van de universiteit? In deze reeks laten we zien waar je zoal terecht kan komen

“Mijn collega’s spreken Singlish”

Pas afgestudeerden hebben heel wat opties: verder studeren, doctoreren of beginnen met werken. Gedreven door zijn verlangen naar het onbekende is Ruben Hamilius na zijn studies in het buitenland beginnen te werken.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

Op zoek naar buitenlandse ervaring heeft Ruben Hamilius twee en een half jaar in Zwitserland gewerkt als assistent brand manager in de marketing afdeling van levensmiddelen-gigant Procter & Gamble (P&G) in de fabric care categorie. Omdat zijn vriendin na twee jaar een job kreeg in Singapore verhuisden ze naar daar.

Waarom ben je direct na je studies in het buitenland gaan werken?

Ruben Hamilius: «In mijn derde bachelor ben ik op Erasmus geweest en studeerde ik een semester aan de Singapore Management University. Dat speelde mee in mijn motivatie om in het buitenland te gaan werken. Het leek me ideaal om dat direct na mijn studies te doen. Als je die ambitie naar later verschuift, wordt het moeilijker. Dan ben je getrouwd, heb je kinderen of heb je al een carrière uitgebouwd en mag je van je bedrijf enkel conditioneel naar het buitenland. Als pas afgestudeerde heb je geen opportuniteitskosten voor een bedrijf, omdat je nieuw bent.»

Hoe heb je een job gevonden in Zwitserland?

Hamilius: «In mijn laatste masterjaar was ik preses van Ekonomika, waardoor ik nauw betrokken was met onder andere de recruitment events. Een oud Ekonomikalid kwam een presentatie geven over P&G en hij

spoorde me aan mijn CV op te sturen, wat ik ook deed. Een goede oefening dacht ik. Hierop volgde een interview in Brussel, twee testen en een Business MasterClass weekend. Daarna kreeg ik een jobaanbieding om in Brussel aan de slag te gaan. Maar ik had maar één criterium: in het buitenland starten. Dus heb ik gevraagd of ze iemand zochten in Genève, waar het P&G-hoofdkwartier van West-Europa is. Zwitserland sprak me erg aan, omdat ik een fervent bergbeklimmer ben. Toen dat mogelijk bleek, heb ik niet getwijfeld.»

“Alles was op na mijn presesjaar”

Kreeg je hierbij financiële steun van P&G?

Hamilius: «Aangezien de vraag om in het buitenland te gaan werken niet van P&G kwam, ben ik geen expat. Ik begon met een Zwitsers contract, waardoor ik niets kreeg op vlak van voordelen. Mijn topprioriteit was in het buitenland werken, dus ik vond dat niet erg. Wel hebben ze me goed geholpen om te verhuizen. De eerste maand kon ik verblijven in een tijdelijk verblijf, waarvan ik zelf een deel

moest betalen. P&G heeft me ook voorzien van agentschappen die me hielpen met mijn belastingen, het vinden van een appartement en andere formaliteiten. Financiële tussenkomst was er niet, op dat vlak begon ik van nul. Alles was op na mijn presesjaar, ik had net genoeg om de eerste maand rond te komen.»

Hoe verliep de aanpassing aan de Zwitserse en Aziatische cultuur?

Hamilius: «Genève is zeer duur, maar Singapore is minstens even duur, terwijl de levensstandaard er iets lager is. Er is een groter verschil tussen de rijken en de armen. Hier overleven als local is een avontuur. Ik ben wel blij dat er een aantal constanten gebleven zijn doordat ik nog steeds in dezelfde productcategorie werk.»

«In Genève had je de typische gedisciplineerde Duitser en de typische wat lossere Italiaan. Ik had dus wel ervaring in de omgang met verschillende nationaliteiten. Maar in Singapore was het een cultuurschok, want van Chinezen, Koreanen, Japanners, Singaporeanen en Indiërs ken ik de eigenschappen niet. Dat moet ik nog leren. *Singapore is the window to Asia, but you are still outside the house.* Alles is hier super westers. Mijn collega’s spreken Engels, maar het is geen Oxford English, eerder Singlish. Als West-Vlaming heb ik niet veel moeite om zelf Singlish te spreken, want het lijkt er wat op. Je slikt de helft van het woord in, je vergeet minstens twee woorden per zin en je gebruikt leenwoorden uit andere talen, over het algemeen het Chinees, gezien de populatie hier.»

Ouders

Was het moeilijk om alles en iedereen achter te laten?

Hamilius: «Ja, maar we hebben daar een goed evenwicht in gevon-

den. De aanpassing van Leuven naar Genève was niet zo groot, want in mijn presesjaar zag ik mijn ouders ook heel weinig. In Genève vlogen we één keer om de zes weken terug. Mijn ouders reizen graag dus ze kwamen af en toe op bezoek. De helft van mijn presidiumvrienden woont ook in het buitenland. We komen zo’n drie keer per jaar bijeen, meestal ook in het buitenland en dat is altijd fantastisch! Bovendien heb ik het voordeel dat ik in Singapore op Erasmus ben geweest, want daar heb ik veel Singaporese vrienden

aan overgehouden. Terugkeren naar België is een optie, maar het heeft geen grotere kans dan dat we naar een ander land zouden verhuizen. Het hangt telkens af van wat onze prioriteiten zijn.»

Studies: Bachelor en master in de toegepaste economische wetenschappen: handelsingenieur aan de KU Leuven
Leeftijd: 26
Aantal jaar gestudeerd: 5

Persfoto

Lezersbrief Marc Descheemaeker en privatisatie

Net als Marc Descheemaeker wil ik ook de Sovjet-Unie, met zijn bureaucratische commandoeconomie waar nagenoeg alles in handen van de staat was, niet terug heruitvinden. Maar ik ben, in tegenstelling met hem, wel voor een door de gemeenschap gecontroleerde economie die niet onderworpen is aan de winstzucht van de grote bedrijven en de grillen van de vrije markt. Uitgebreide publieke nutsbedrijven vervullen hierin een essentiële rol. Inderdaad zijn er waren er overheidsbedrijven die onproductief en onprofessioneel werk(t) en, maar er zijn ook ontelbare privé-bedrijven door inefficiëntie en wanbeheer failliet gegaan. Zo werden in de jaren '90 van vorige eeuw in België goed werkende en rendabele overheidsbanken geprivatiseerd. Tot welke financiële catastrofe dit leidde konden we in 2008 zien.

De voorbeelden die Descheemaeker aanhaalt, nl. Belgacom en De Post, slaan ook nergens op. Bij mijn weten zijn dit ten eerste nog altijd voor de helft overheidsbedrijven. En wat De Post betreft is de dienstverlening naar de bevolking, o.a. door het sluiten van veel postkantoren en afschaffen van de sociale rol van de postbode, sterk verminderd. Bij Belgacom kwam de verhoogde efficiëntie en betere service vooral tot stand door de technische ontwikkeling en informatisering. Hetzelfde geldt voor de NMBS, gelukkig nog altijd een volledig overheidsbedrijf: Toen ik daar 25 jaar geleden informatie vroeg over een aantal buitenlandse treintrajecten kon het gemakkelijk 20 minuten duren voor men daar die informatie voor mij opgezocht had. Dank-

zij internet (een uitvinding waarbij aanvankelijk de overheid een belangrijke rol speelde) krijg ik diezelfde informatie van de NMBS nu in een paar minuten.

De spoorwegen bewijzen trouwens dat privatisering in de meeste gevallen een duidelijke achteruitgang betekent. De totale privatisering van de spoorwegen in Groot-Brittannië waren zelfs zo’n grote ramp dat men alvast de spoorinfrastructuur terug in overheidshanden bracht. Ook in andere landen zoals bv. Nieuw-Zeeland heeft men vroegere geprivatiseerde bedrijven terug in overheidshanden genomen. En dat privatisering dikwijls gepaard gaat met hogere prijzen bewijst o.a. de energiesector.

Privatiseringen en liberalisering zijn trouwens ook in tegenspraak met demo-

cratie en het gelijkheidsprincipe. Alhoewel het veel te weinig gebeurt kunnen overheidsbedrijven gecontroleerd worden en rekenschap afleggen aan de bevolking en zijn verkozen politici. Bij privé-bedrijven moeten bedrijven alleen rekenschap afleggen aan hun aandeelhouders over de vraag of er genoeg winst gemaakt is. Bij het privatiseren van publieke dienstverleningsbedrijven kunnen mensen met geld, als ze hiervoor voldoende betalen, een goede service krijgen terwijl minder vermogenden in de kou blijven staan. Daarom is het totaal verkeerd om openbare nutsbedrijven uitsluitend te beoordelen op grond van het principe van winstmaximalisatie.

Roger Liekens

Student

Knelpunten voor mobiel Leuven

Of die tram er nu komt of niet, er zijn wel meer knelpunten in de Leuvense mobiliteit. Geven we ruim baan aan de bus, kruipt koning auto terug op zijn troon, of wint de fiets? Of geen van bovenstaande? **Thomas Cliquet, Korneel De Schamp en Sam Rijnders**

Den Bruul Park of parking?

Nog een splijtzwam in de Leuvense mobiliteit is een ondergrondse parking onder speeltuin en park Den Bruul in de Dirk Boutslaan. Die moet plaats bieden aan zeshonderd wagens.

De Bruulparking is oppositiepartij Groen een doorn in het oog. Net nu het stadsbestuur Leuven klimaatneutraal wil maken, trekt het meer auto's aan, betoogt Groen. Laat staan dat er vraag naar is. "Tijdens het weekend staan er 900 plaatsen of 70 procent van de Philipssite (aan de Parkpoort, red.) leeg," betoogt gemeenteraadslid David Dessers. "Het Sint-Jacobsplein, vlakbij den Bruul, staat ook altijd maar halfvol. Aan de Vaartkom plant men sowieso een toren met 1.000 parkeerplaatsen."

Volgens schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V) overdrijft Dessers. "De Bruulparking vervangt bestaande bovengrondse parkeerplaatsen, bijvoorbeeld op de Vismarkt. Het is noodzakelijk om ons project van een verkeersvrije historische binnenstad te realiseren." De Philipssite is geen alternatief, vindt hij. "Mensen gaan moeilijk op zo'n randparking staan. We hebben ooit geëxperimenteerd met een shuttledienst naar het centrum in een drukke periode rond kerst en

"Tijdens het weekend staan 900 plaatsen aan de Philipssite leeg"

DAVID DESSERS (GROEN)

nieuwjaar, maar dat was geen succes."

Daarin krijgt de schepen de steun van oppositiepartij Open Vld. "Op de Philipssite moet je van de parking tot de ring stappen,"

weet gemeenteraadslid Sabine Bovend'aerde. "Dat is niet evident voor oudere mensen. Daar heb je dan twee keer per uur een bus. Shuttlediensten kunnen dat oplossen, maar de Bruulparking is een snellere en haalbaardere kaart." De grond is er ook te vochtig voor een parking, stelt Dessers. "Huizen in de buurt hebben daar nu al te kampen met water in de kelder. Een ondergrondse parking zou dat verergeren." Daardoor komt ook het voortbestaan van het park in gedrang. "Tussen de oppervlakte en de parking heb je een grote laag aarde nodig voor begroeiing, maar zo diep kan je daar niet graven. Het is een park of een parking."

"Het is de bedoeling om het park en de speeltuin terug in te richten," stelt Devlies gerust. "Hoogstammige bomen zullen moeilijk zijn bovenop de parking, maar rondom het gebouw zijn er zeker mogelijkheden."

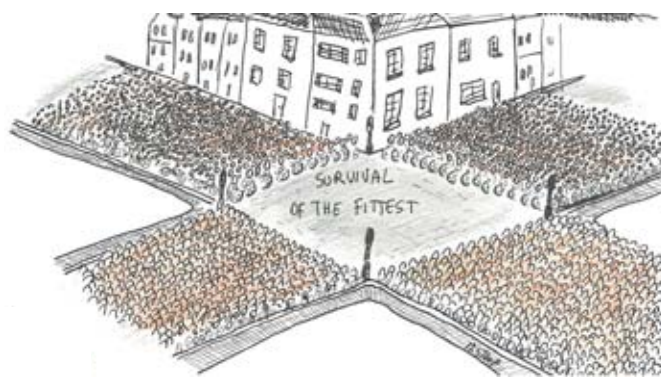
"Het park zal er waarschijnlijk zelfs mooier op worden," reageert Bovend'aerde. "Volgens mij zou dat het minste van Groen hun zorgen moeten zijn. Er zijn toch genoeg parkings waar pleinen boven liggen? Kijk maar naar het Ladeuzeplein."

Dessers ging enkele weken geleden alvast in debat met schepen van Leefmilieu Mohamed Ridouani (sp.a). "Daar waren zeventig à tachtig buurtbewoners, want de buurt is vooralsnog niet geïnformeerd." Het is nog niet te laat om het tij te keren. "Ridouani zei duidelijk dat er geen spade in de grond wordt gestoken voor 2015. Dit is dus het uitgelezen moment voor een publiek debat." (sr)

Naamsepoort Groene golf?

De problemen aan de Naamsepoort zijn bekend. Massa's fietsers moeten oversteken, waarbij ze vaak elkaar én de indraaiende auto's hinderen. Als oplossing wordt er gekeken naar een 'groene golf': voor alle fietsers zou het licht in één keer op groen komen te staan, terwijl alle auto's moeten wachten.

Anton Decoster van het Agentschap voor Wegen en Verkeer legt uit. "De alles-op-groenpiste voor fietsers wordt onderzocht. We hebben met het stadsbestuur overlegd om te onderzoeken of het uitgetest kan worden. We zouden eerst alle mogelijke knelpunten oplist en dan eerst elders testen, waarschijnlijk aan de Diestsepoort. Daar hebben we veel marge. Op termijn kan het dan aan de Naamsepoort uitgetest worden."

Elke Franchois van onderzoeksbureau Mobiliteit21 ziet vooral voordelen. "In Nederland wordt het op verschillende plaatsen gebruikt. Fietsers moeten dan veel minder lang wachten. Fietsers zullen zichzelf organiseren en niet botsen, al zijn er ook mensen bezorgd om wat het betekent voor de kleinere fietsers. Het is immers vrij chaotisch en onduidelijk. Toch wil ik het experiment heel graag eens zien gebeuren."

Schepen voor ruimtelijke ordening Carl Devlies (CD&V) is het idee genegen. "Een groene golf is een goed idee. Zelf ken ik geen steden in België waar dat zo is. Het is zeker te bestuderen." Toch vindt Devlies dat het allemaal nog wel meevalt op het kruispunt. "Ik kom daar zelf veel met de fiets. Het is een chaotisch kruispunt, maar dat gaat toch wel? Ik zie daar nooit ongevallen gebeuren. Het is niet het meest efficiënte kruispunt, maar het is wel veilig. De Bodartsite zal een gedeeltelijke oplossing zijn. Er komt een nieuwe fietsdoorgang naar het Sportkot in een open sleuf. Het viaduct verdwijnt. Een deel van de fietsers zal zo dus al afgeleid worden."

Ook David Dessers van oppositiepartij Groen steunt het experiment. "De Vlaamse overheid wil al langer zo'n groene golf voor fietsers, maar voorlopig krijgt dat geen toepassing in Leuven. Wij dringen daar al langer op aan bij het stadsbestuur, zowel aan de Naamsepoort als aan de Tienesepoort. Veiliger en sneller voor zowel fietsers als auto's." (kds&sr)

De Somerplein Bussnelweg?

Het Rector De Somerplein verbindt de Bondgenotenlaan met de Grote Markt. Volgens een actiegroep op Facebook is het plein onveilig en enkel ontworpen als busbaan. Sebastiaan Cloet is woordvoerder van de actiegroep '10.000 keer neen tegen de Pieter De Somerautostrade'. "Het De Somerplein is onpraktisch en onveilig maar bovenal antisociaal. Het is hoofdzakelijk ontworpen als busbaan. Ik kan mij niet herinneren dat er overleg is geweest met de Leuvenaars over de heraanleg."

Dominique Renders, woordvoerder van De Lijn, geeft toe dat er klachten geweest zijn omtrent de veiligheid. "Met stad Leuven sloten we een overeenkomst waarbij we ons engageren om stapvoets te rijden ter hoogte van het De Somerplein."

Volgens Cloet is het plein nadelig voor het toerisme. "Het is niet de ontmoetingsruimte die het zou kunnen zijn. Voor handelaars is de situatie niet ideaal. Sommigen gaan failliet omdat ze te veel geïsoleerd worden door de architectuur van het plein."

Renders repliceert: "Het is niet eenvoudig om minder bussen door de stad te laten rijden. Het alternatief is om meer bussen op de ring te laten rijden. Dat is enkel haalbaar onder een aantal voorwaarden, zoals een goede doorstroming. Er zijn overstappunten nodig waar reizigers vlot van de ene bus op de andere kunnen stappen."

Het probleem beperkt zich niet tot het De Somerplein, stelt Cloet. "De bussen die passeren op de Grote Markt zijn ook een probleem. Toeristen verschieten zich rot als er ineens een bus voorbijrijdt."

Renders legt uit dat het onmogelijk is om geen bussen door het centrum te laten rijden. "De as door het centrum moet bediend blijven, want er is veel te veel vraag naar. Onze reizigers zijn niet altijd meer even goed te been. Niet iedereen kan te voet van het station naar het centrum. Bovendien zijn ook de handelaars vragende partij om het centrum van Leuven te blijven bedienen."

"Sinds de heraanleg van het plein is er geen enkel ongeluk geweest met lichamelijke schade"

DOMINIQUE RENDERS (DE LIJN)

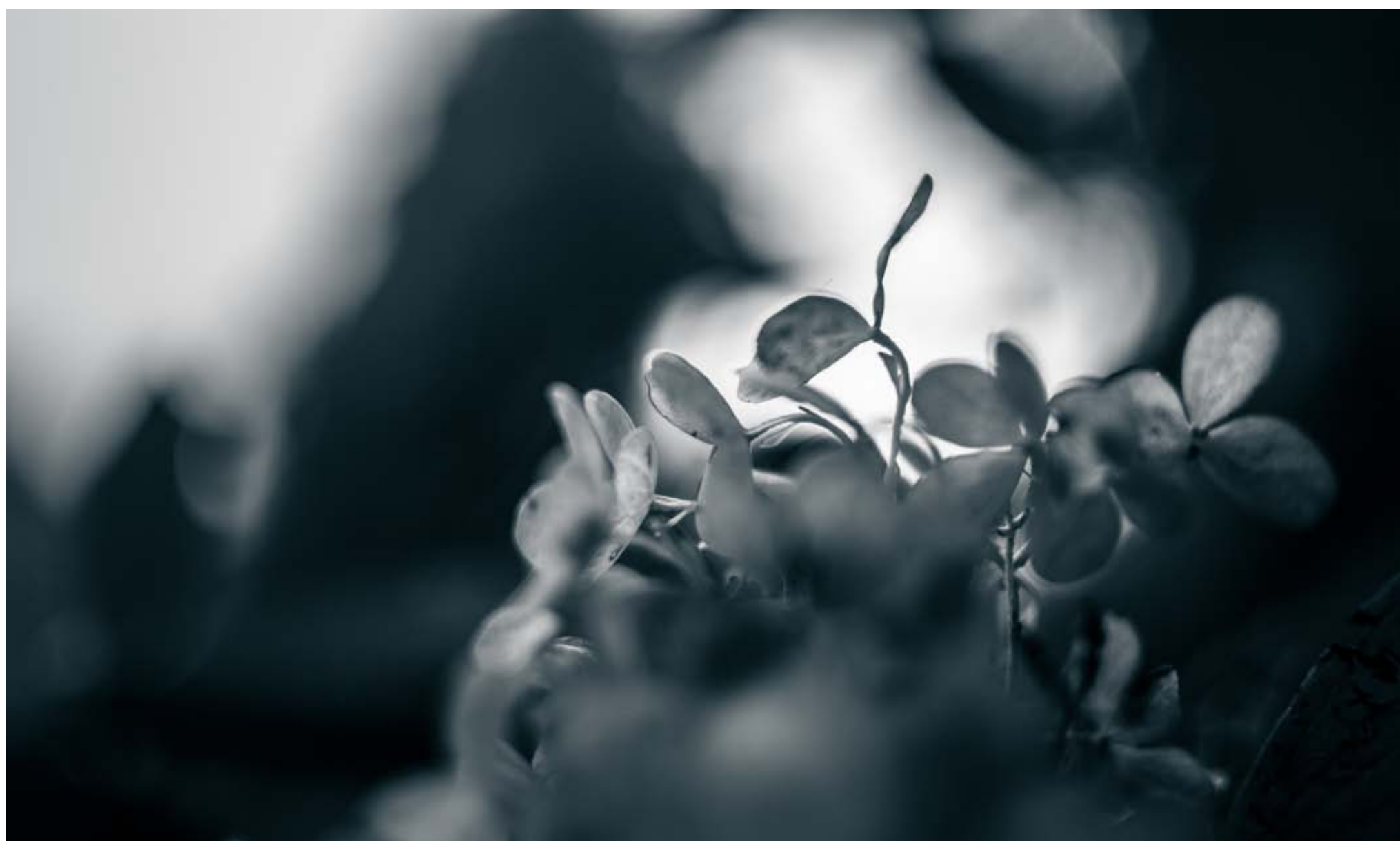
Cloet legt uit dat zijn actiegroep bedoeld is als platform voor discussie. "Ik ken niemand die de vorm en de functie van het nieuwe De Somerplein uitstekend vindt. Moet de Leuvenaars dit plein, dat geen plein is, zomaar aanvaardden?"

Renders benadrukt dat De Lijn inspanningen levert om de verkeersveiligheid te bevorderen. "Recent lanceerden we een campagne die fietsers en buschauffeurs moest wijzen op hun beperkingen. Sinds de heraanleg van het De Somerplein is er geen enkel ongeluk geweest met lichamelijke schade." (tc)

Scherp

• • • • • • • •

Gesteld

• • FOTO'S: VINCENT PEETERS

Sociaal

INTERVIEW ZUID-AFRIKAANSE RECHTER ALBIE SACHS

“Het Westen kan leren uit de ervaringen van Zuid-Afrika”

Albie Sachs verloor zijn arm in een bom-aanslag, georchestreerd door het Apartheidsregime. Hij was activist en voorvechter van gelijke rechten. Sachs benadrukt het belang van dialoog en debat over de moeilijkste thema's.

KAREL PEETERS

Is er verbetering merkbaar nu er officieel geen apartheid meer is?

Albie Sachs: «Ik denk dat we enorme vooruitgang hebben geboekt. Het is een volledig ander land geworden. Niet enkel de Apartheidsborden zijn

verwijderd. De wetten zijn aangepast en de manier hoe mensen op straat wandelen is anders.»

«We hebben een sterke democratie, open en eerlijke verkiezingen. Dat geeft me vertrouwen in de toekomst. Maar we worstelen nog steeds met enorme problemen.»

«We hebben een hoog niveau van werkloosheid en armoede, dat nog sterk verbonden zijn met ras. Er is ook nog corruptie en soms hebben we opstoten van xenofobie onder bepaalde minderheden. Dit zijn enorme problemen die ergens wel altijd een link hebben met apartheid. Maar veel problemen hebben we ook zelf gecreëerd. Nu moeten we op zoek naar oplossingen.»

Is wetgeving de beste oplossing voor dergelijke problemen?

Sachs: «De wet is een significant onderdeel van de oplossing. De wet creëert de omstandigheden voor mensen om zich te ontwikkelen.»

«Maar ook onderwijs en gezondheidszorg zijn fundamentele onderdelen. We worstelen echt met onder-

wijs, om ervoor te zorgen dat ook de armen toegang krijgen en ten volle kunnen genieten van alle voordelen die onderwijs hen te bieden heeft. We hebben ook nog steeds problemen met gezondheidszorg, maar gelukkig hebben we nu, na veel moeite, een HIV-programma. Het heeft levens getransformeerd en voor hoop gezorgd. Maar ons gezondheidsprogramma bevoordeelt nog steeds de rijkere. Dat is niet waar onze grondwet op doelde.»

Wat is het belang van onderwijs?

Sachs: «Onderwijs is essentieel. Het is nodig om al de rest te kunnen verwezenlijken. Maar het gaat niet enkel over klassiek onderwijs, over kunnen lezen en schrijven. Het gaat ook over wetenschappelijke kennis, kunst en mensenrechten. Het gaat over het vormen van een kritische geest.»

Is de toegang tot onderwijs voor iedereen gelijk?

Sachs: «We hebben nog steeds geen volledige gelijkheid. Maar recent is een grote zwarte middenklasse ontstaan. En het zijn zij die de economie draaiende houden. Als je op zaterdag naar een shoppingcentrum gaat kan je het in levende lijve ondervinden.»

In België is er nooit geïnstitutionaliseerd racisme geweest maar toch hebben we gelijkaardige problemen van ongelijkheid.

Sachs: «Het is een moeilijk probleem omdat het een verborgen vorm van racisme is en soms zelfs onbewust plaatsvindt. Soms beseffen de mensen niet in hoeverre ze gevormd zijn door de cultuur waarin ze zijn opgegroeid.»

«In Zuid-Afrika is het racisme-debat volledig open en is er dialoog onder alle lagen van de bevolking. Het staat elke dag op de agenda. Het debat is niet voorbij enkel en alleen omdat we nu een mooie nieuwe grondwet hebben. Op bijna elk praatprogramma op de radio bellen mensen om te praten over ras en gelijkheid. Mensen zijn zeer open en ze zijn niet bevreesd om daarover openlijk te spreken.»

Wat kan het Westen leren van Zuid-Afrika?

Sachs: «Omdat we zo hebben afgezien denk ik dat we toch veel ervaring hebben. We hebben gevochten

en geijverd om als gelijken te worden beschouwd. En ik denk dat we wel veel te geven hebben aan de wereld: bijvoorbeeld het begrip en de vitaliteit als gevolg van de verscheidenheid.»

.....

“We hebben een hoog niveau van werkloosheid en armoede, dat nog sterk verbonden is met ras”

.....

«We hebben vast en zeker veel te tonen aan de wereld wat betreft problemen die absoluut onoverkomelijk lijken maar toch door dialoog kunnen opgelost worden. We zijn een natie waar dialoog en interactie zeer belangrijk is. Ik vind dat zeer positief. Daarnaast is er het thema van *restorative justice*, iets dat voortproeide uit de Waarheids- en Verzoeningscommissie na het einde van apartheid.»

Is een open debat na een emancipatiestrijd efficiënter?

Sachs: «De openheid van het debat, het confronteren van harde realiteiten, dat biedt sneller oplossingen.»

Blanke universiteit

De universiteit waar u een lezing komt geven kent vooral blanke gezichten, zijn we gefaald als maatschappij?

Sachs: «Dat moet jij me zeggen. Ik vind het zeer leuk om naar België te komen en ik heb geen enkel probleem om over de meest moeilijke onderwerpen te spreken. Hoe pijnlijker het probleem is, hoe belangrijker het is om er een open debat over te voeren. Debat en dialoog zijn instrumenten die werken.»

Wie is Albie Sachs?

Albie Sachs was advocaat ten tijde van het apartheidregime en worstelde met de contradictie tussen het recht in de boeken en het recht in de praktijk. Hij zette zich in voor gelijke rechten en werd lid van het African National Congress, de partij van onder meer Nelson Mandela.

Hij werd gearresteerd en gevangengezet voor zijn anti-apartheidshouding maar ging later in ballingschap naar Mozambique, waar hij zijn werk voortzette. Tijdens zijn verblijf in Mozambique werd hij slachtoffer van een autobom die was geplaatst door agenten van het apartheidregime. Hij verloor zijn arm en het zicht in een oog. De man die de aanslag beraamd had, Henri, getuigde voor de Waarheids- en Verzoeningscommissie. Ze hebben verschillende malen met elkaar gesproken.

Later keerde hij terug naar Zuid-Afrika waar hij mee aan de grondwet schreef. Hij werd benoemd tot rechter van het nieuwe Constitutioneel Hof.

Tijdens zijn ambt oordeelde het Hof dat het huwelijk moest worden opengesteld voor holebi's. Zuid-Afrika was het eerste land op het Afrikaanse continent dat een dergelijke wet stemde.

Sociaal

INTERVIEW KERSVERS EREDOCTOR WILL KYMLICKA

“We zien migranten te veel als bedreiging”

Deze week overhandigde KU Leuven een eredoctoraat aan filosoof Will Kymlicka. De Canadese professor werd gehuldigd voor zijn onderzoek naar het gedrag van minderheidsgroeperingen in een multiculturele samenleving.

CAROLINE HERMANS

Filosoof Will Kymlicka werd wereldberoemd door zijn werk rond multiculturalisme. Hij pleit voor een inclusieve solidariteit, want “liberaal nationalisme moet multicultureel zijn, wil het rechtvaardig zijn.”

U heeft het over migratie en minderheidsgroeperingen. Hoe ziet u Europa op dat vlak?

Will Kymlicka: «De negativiteit tegenover multiculturalisme speelt veel sterker in Europa dan in het noorden van Amerika. De opkomst van extreemrechts is zeer verontrustend, maar ook ontuchtend. Vooral voor ons die hadden gehoopt op de ontwikkeling van een meer multiculturele maatschappij.»

«Een deel van mijn onderzoek poogt te komen tot een beter begrip van wat verkeerd is gelopen in bepaalde Europese gevallen, zoals bijvoorbeeld Nederland. Daar tegenover staat dat de ontwikkeling van historische Europese minderheden een opvallend succesverhaal is. De bescherming van de Zweedse minderheid in Finland is hier een uitstekend voorbeeld van.»

“De EU vormt geen bedreiging voor de natiestaat”

Enerzijds is er sprake van een verenigd Europa, anderzijds viert het nationalisme hoogtij. Hoe verklaart u deze discrepantie?

Kymlicka: «De Europese Unie is oorspronkelijk niet ontstaan om naties te ondermijnen, maar om hen te stabiliseren. Ze is er zelfs in geslaagd natiestaten opnieuw te legitimeren nadat ze zichzelf hadden verloren in een huiveringwekkende oorlog.»

«Een Verenigd Europa vormt een kader dat het nationale leven van haar lidstaten op vele manieren veiliger maakt. Sommige naties hebben het gevoel aan macht en soevereiniteit in te boeten, maar de Europese Unie bedreigt in geen geval de mate waarin een staat als natie kan functioneren en haar eigen identiteit kan ontplooiën.»

«Migrantten daarentegen worden als een culturele bedreiging van de natiestaat ervaren. Nochtans hebben velen van hen de oprechte intentie om iets bij te dragen aan de samenleving waarin ze terechtkomen. Ze hebben niet de bedoeling om de staatsstructuur te ondermijnen.»

«Wij, als Canadezen, zien de toestroom immigranten niet als een verzwakking van de natie. De toevoeging van immigranten is daar een vanzelfsprekend onderdeel van *nationbuilding*.»

«Ik denk dat het belangrijk is om uit te zoeken waarom zoveel West-Europeanen – en niet enkel zij die rechts stemmen – tot de misvatting zijn gekomen dat immigranten een culturele bedreiging vormen. Want ik merk dat de trend zich voortzet. Op dat vlak was het vijftig jaar geleden beter. In de jaren zeventig en tachtig zagen mensen migranten veel minder als een bedreiging. Daarna is dat gewijzigd en ging de publieke opinie de andere richting uit.»

Hoe verklaart u de minder negatieve perceptie van multiculturalisme in Noord-Amerika?

Kymlicka: «In de oude kolonies beschouwen ze immigranten als element ten voor-

dele van *nationbuilding*. Maar daarvoor is Europa nog niet gedoemd tot een xenofobische positie. In tegendeel, er zijn historische periodes geweest dat de oude wereld veel gastvrijer was dan de nieuwe, die op zijn beurt ook xenofobische periodes heeft gekend.»

Optimistisch

Hoe ziet u de verhouding tussen migranten en de autochtone bevolking evolueren in de toekomst?

Kymlicka: «Als ik de zaak op lange termijn bekijk, blijf ik optimistisch, want immigranten gaan niet weg. Meer zelfs, de meesten zijn lang genoeg gebleven om burgerschap te verwerven en hun kinderen hier groot te brengen. Eens de immigrantenpopulatie significant genoeg wordt, ook als onderdeel van de stemmende bevolking, zal de maatschappij meer rekening houden met hun behoeften.»

«Op korte termijn gaan we nog even te maken krijgen met een anti-migratiebeweging. Vele van de centropartijen en zelfs een deel van de sociaaldemocratische partijen moesten een deel van de anti-immigrantenpolitiek overnemen om de aantrekkingskracht van extreemrechts te verminderen. Dat is een zorgwekkend fenomeen.»

Caroline Hermans

Tartaren willen lift “Nu draag ik mensen de trap op”

Cie Tartaren, een Leuvense sociaal-artistiek gezelschap, organiseert een crowdfundingactie voor een traplift. Zo willen ze graag het maatschappelijk debat omtrent publieke toegankelijkheid op gang trekken.

MARGOT DE BOECK

Cie Tartaren maakt theater en film met sociaal kwetsbare mensen, waaronder mensen met een vreemde origine die in armoede leven, of met psychische of fysieke aandoeningen. Hun werking bevindt zich op de eerste verdieping van het Leuvense buurthuis in de Ridderstraat. Daar organiseren ze repetities en voorstellingen. Om zowel voor deelnemers als voor het publiek goed toegankelijk te kunnen zijn, sparen ze voor een traplift.

“Gisteren nog heb ik een hartpatiënt, die geen trappen mag doen, zelf naar boven gedragen,” vertelt Wim Oris, artistiek coördinator van het gezelschap. “We krijgen geen subsidies voor het toegankelijk maken van ons gebouw, zoals andere openbare gebouwen, omdat we in het buurthuis zitten. We zijn toen beginnen brainstormen: hoe krijgen we geld voor een lift bij elkaar? Wat kunnen we goed? Acteren en filmen natuurlijk!” zet Oris uiteen over het ontstaan van hun actie.

Metafoor

“We hebben een video gemaakt. We wilden het daarin niet alleen over onszelf hebben, maar het thema open trekken. Het filmpje werd in februari in OPEK gepresenteerd, om zo het debat over toegankelijkheid te stimuleren. Ook mensen van De Lijn en een aantal architectenbureaus waren aanwezig,” vertelt Oris.

De video, waarin een groep rolstoelgebruikers de Bondgenotenlaan inpalmt, staat op YouTube en ziet er professioneel uit. Daarover zegt Oris: “Als het er professioneel uitziet, zeggen ze: “Ah, ze smijten met geld”. Maar als het amateuristisch gedaan is, zeggen ze: “Oei, dat zijn amateurs”. Het is moeilijk om een evenwicht te vinden.”

“Deze traplift is ook een metafoor. Als mensen het minder goed hebben, is dat niet altijd hun eigen fout,” merkt Oris op. Chantal Callewaert, lid van het gezelschap, vertelt: “De Tartaren zijn vooral goed om samen te zijn, niet alleen thuis te zijn, en een doel te hebben in het leven.”

“Het is normaal dat je mensen die je nodig hebben een duwtje in de rug geeft – zo kunnen alle mensen ook bijdragen aan onze lift. Maar we glijden steeds verder van deze idealen weg,” besluit Oris.

“Hoe krijgen we geld voor een lift? Wat kunnen we goed? Acteren en filmen natuurlijk!”

WIM ORIS
ARTISTIEK COÖRDINATOR

Sociaal

Alma Enkel duurzaam op papier?

Kalina De Blauwe

Met Daniël Lips aan het roer lijkt Alma eindelijk verlost van financiële beslommingen. Hoe succesvol het financieel beleid ook moge zijn, het duurzaamheidsbeleid blijft vooralsnog een lege doos.

RODERIK DE TURCK EN
PJOTR HUBIN

Een actueler onderwerp dan duurzaamheid is dezer dagen moeilijk te vinden. Politieke correctheid vereist van elke onderneming een mooi verhaal waarin uit de doeken gedaan wordt dat er met de grootste moeite en zorg aan duurzaamheid gewerkt wordt. Ook Alma blijft niet achter. De ingestudeerde teksten ten spijt, vertoont de praktijk echter een gebrek aan coherent beleid.

De drie P's

Het duurzaamheidsbeleid van Alma kan samengevat worden met behulp van de drie P's: Profit, People en Planet. CEO van Alma Daniel Lips: "Ten eerste is het met Profit de bedoeling dat Alma zeker kan blijven voortbestaan, wat na een jarenlange opeenvolging van financiële moeilijkheden geen evidentie is. Het tweede fundament, People, vertaalt zich vooral in een duurzame werkomgeving voor de werknemers van Alma. Ten slotte is ook de P van Planet belangrijk voor Alma. Zo worden er binnenkort, naar aanleiding van "de week van de smaak" seizoens- en streekgebonden groenten aangeboden, zijn er gratis waterkraantjes, biedt men fairtrade koffie en dagelijks een vegetarische maaltijd aan. Alma probeert bovendien de afvalberg zo klein mogelijk te houden. Zo wordt er ingezet op het verkleinen van de hoeveelheid restafval die elke dag geproduceerd wordt."

Op de website van Alma valt echter te lezen dat er nog steeds ongeveer 200 ton afval per jaar geproduceerd

wordt. Dit komt overeen met 150 gram verloren voedsel per bereide maaltijd, waarvan 100 gram voedsel is dat blijft liggen op de borden. Wel ziet Alma een dalende trend.

In 2012 leed Alma een verlies van 227.225 euro, maar vorig jaar werd dit verbeterd tot een positief operationeel bedrijfsresultaat van 6.000 euro (zie *Veto* 4022). Dat kan verklaard worden door een herstructurering die de directie van Alma onderging. Zo werd Daniël Lips op 15 april 2014 vast benoemd als CEO van Alma. Lips, eerst aangenomen als crisismanager, kon de visie van een financieel gezonde Alma realiseren.

In het verleden was Alma bekend als een zaak die gerund werd als studentenvoorziening, met een gemoeidelijke sfeer en licht paternalistische instelling. Tegenwoordig is het echter een onderneming waar break-even draaien een absolute prioriteit is.

Deze kentering naar economische solvabiliteit brengt ook minder rooskleurige gevolgen met zich mee. Nu *profit* de ultieme maatstaf lijkt te zijn, worden begrippen als duurzaamheid naar de achtergrond verdreven.

Profit over Planet?

Een recente aflevering van *Volt* (woensdag 29 oktober 2014) toonde aan dat vijfhonderd borden bij Alma tien kilogram groenteafval opleverden. Hierbij gaat het wel degelijk alleen om groenteafval, wat impliceert dat de werkelijke afvalberg nog een stuk groter is.

Pascale Naessens, culinair auteur van dienst tijdens de aflevering, stelde dat het niet verwonderlijk is dat

deze groenten worden overgelaten: "Dat soort voeding, ik eet dat thuis niet."

Het gebrek aan kwaliteit zou kunnen worden verklaard door de break-evenpsychose. "Er wordt misschien te veel gefocust op de prijs en niet op duurzaamheid. De prijs blijft belangrijk, maar er kan zeker meer gedaan worden, bijvoorbeeld door extra subsidiëring van duurzame maaltijden en vice versa," zo stelt ook Jan De Vriendt, het hoofd van de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven.

"Er wordt te veel gefocust op de prijs en niet genoeg op duurzaamheid"

JAN DE VRIENDT
(STUDENTENVOORZIENINGEN)

Hoewel hij zich duidelijk bewust is van het belang van afval, blinkt Lips uit in het relativeren van het probleem: "Leven zonder afval is een utopie."

Afval mag dan wel een prioriteit zijn van het officiële duurzaamheidsbeleid van Alma, toch blijkt de praktische uitwerking hiervan niet bijzonder gearticuleerd te zijn. Concreet cijfers over de actuele afvalhoeveelheden van Alma werden niet vrijgegeven.

De gigantische porties die steeds geserveerd worden, zijn hier dan ook een constante herinnering aan. Officieel werd de hoeveelheid per maaltijd nauwgezet berekend aan de hand van de gemiddelde eter, maar in de praktijk blijkt dat de

porties van de studenten te groot zijn.

Ook de porties bijgehaalde frietjes, puree of rijst blijken overdreven groot. Is de gemiddelde eter een slokop? Is iedereen die bijhaalt hongerig naar een even grote portie? De 100 gram eten die gemiddeld blijven liggen, suggereren van niet.

Terwijl de hedendaagse student tegenwoordig bereid lijkt te zijn de prijs van duurzaam voedsel te betalen, blijft Alma stug vasthouden aan een klassieke visie van lage prijzen. Enkel het goedkoop aanbieden van maaltijden lijkt prioritair.

Vele stemmen in het debat over duurzaamheid beweren echter dat een mentaliteitswijziging nodig is. Blijft Alma te lang wachten en zakt het weer in het slop, of springt het op de boot van het duurzaam produceren en kan het zo mee met de toekomstige, duurzame samenleving? Het blijft momenteel koffiedik kijken.

Hoewel de waterkraantjes, acties rond vergeten groenten en dergelijke getuigen van een inzet voor duurzaamheid, blijft Alma vooralsnog steken in een hutsepot van oppervlakkige verbeteringen. Die komen het duurzaam imago wel ten goede, maar hebben bij nader onderzoek verdacht veel weg van een lege doos.

Profit over people?

Niet enkel de *P van Planet* heeft te lijden onder de break-evenpsychose van Alma. Ook de *P van People* lijkt naar de achtergrond te verdwijnen.

Recent werden zo zes vaste medewerkers van Alma ontslagen. Niet iedereen is verbaasd: "Als er efficiëntiewinsten geboekt worden in de werking, waardoor minder personeel nodig is, dan lijkt het mij logisch om met minder personeel verder te gaan, al mogen werkdruk en dienstverlening daar uiteraard niet onder lijden," stelt Rien Hoeyberghs, die voor studentenkoepel LOKO in de raad van bestuur van Alma zetelt.

In een vroeger interview met oud-bediende Freddy Caubergs, één van de zes ontslagen vaste medewerkers (*Gepubliceerd op Veto.be op 23 december 2013*), stelt Caubergs dat er toen al niet genoeg personeel was in Alma 2. Er moeten wel degelijk heel grote efficiëntiewinsten geboekt zijn om dit te verklaren.

"Op het moment dat de beslissing genomen werd om de medewerkers af te danken, is het sociaal overleg gepasseerd geweest," zegt Kris Vanautgaerden, secretaris van vakbond ACV voor Alma.

"Als er efficiënter gewerkt wordt, lijkt het mij logisch om personeel te laten gaan"

RIEN HOEYBERGHS
(STUDENTEN-
VERTEGENWOORDIGER BIJ
ALMA)

Dat er ondertussen wel tijd en geld over was voor een mediacampagne met als kers op de taart een omstrede reclamefilmje, verhitte de gemoederen nog meer. Ook op sociale media waren verbolgen reacties te vinden: "Goed om te zien dat door het ontslaan van Freddy geld kan gealloceerd worden voor dit soort nuttige en blitse informatiefilmjes," reageerde een lezer.

Cultuur

OPENINGSconcert LEUVENS UNIVERSITAIR KOOR

Vocale verbroedering tussen de Lage Landen

Voor hun eerste concert van het academiejaar zag het Leuvens Universitair Koor (LUK) het groots. De zangers verbroederden met hun collega's van het Amsterdams Studentenkoor (ASK).

JASPER VAN LOY

In het kader van het herdenkingsproject Thousand Voices for Peace voerden het Leuvens Universitair Koor (LUK) en het Amsterdams Studentenkoor (ASK) hun eerste samenwerking op. De avond bestond voornamelijk uit grote klassieke koorwerken.

Zingen als vredesstatement, dat is

Het LUK waagde zich aan een position switch

de samenvatting van Thousand Voices for Peace. Voor dat project namen 39 Belgische en buitenlandse koren tijdens de afgelopen week deel aan verbroederingsconcerten. De samenwerking tussen LUK en ASK was een van die concerten en vond plaats in de grote aula van het Maria-Theresiacollege.

Een prachtige locatie, maar een die ook haar nadelen heeft. De zaal was nauwelijks voor de helft gevuld. Jammer, want een koor als het LUK zou een paradepaardje moeten zijn voor

onze universiteit. Daarnaast ging het zaallicht nooit helemaal uit, wat de sfeer niet ten goede kwam.

Toch sloegen de Leuvense zangers erin het concert alvast stijlvol in te zetten. Terwijl ze het eerste lied inzetten, wandelden ze de aula langs de achterdeur binnen. Doordat van die wandeling niets te horen was, werd het toch een intro door de grote poort.

Met namen als Elgar en Mendelssohn in het programmaboek bewees het LUK alvast van geen kleintje vervaard zijn. Voor geen enkel facet van de koorzang draaiden ze hun hand om. Nu eens zongen ze monumentaal unisono in Bruckners *Ave Maria* om dan weer de luchtige toer op te gaan met de traditional *Early One Morning*.

Iets voorbij de helft van het eerste deel waagde het LUK, voor de eerste keer onder leiding van de nieuwe dirigent Koen Vits, zich aan een onvervalste *position switch*. Enkele stevige mannenstemmen posteerden zich vooraan en gaven meteen meer *body* aan de koorklank. Het viel op hoe makkelijk het koor de aula kon vullen zonder enige versterking.

Bloedstollend

Na de pauze was het de beurt aan de Amsterdammers, die opvallend minder talrijk waren dan hun Leuvense collega's. Toch hoefden ze in klank niet onder te doen voor het LUK, wel-

licht omdat in Amsterdam ook oudstudenten meezingen.

Het ASK opende traditioneel met, opnieuw, Mendelssohn, maar schakelde dan snel een versnelling hoger. In het midden van hun optreden bereikten de Amsterdammers hun hoogtepunt met hun vertolking van *Go, Lovely Rose* en vooral het magistrale *Northern Lights* van Gjeilo, dat eindigde in een bloedstollend lange noot die meer dan een minuut klonk.

Zoals het hoort op een verbroederingsconcert, namen de twee koren de laatste nummers samen voor hun rekening. Met enig pas- en meetwerk pasten de circa 90 zangers op het po-

De afwezigen waren met te veel, maar hadden desondanks ongelijk

dium, maar het resultaat mocht er dan ook zijn, zeker omdat ze samen waarschijnlijk niet veel repetitietijd hebben gehad.

Het Leuvense Universiteitskoor en het Amsterdams Studentenkoor zorgden voor een aangename avond, zonder al te veel visuele poesjes, maar met des te meer vocale hoogstandjes. De afwezigen waren met te veel, maar hadden desondanks ongelijk.

Recensie Mozaïek die hier en daar een tegeltje mist

In het licht van 50 jaar migratie brengt t'Arsenaal Mechelen De Handen van Fatma, een verhaal over de eerste generatie Marokkaanse vrouwen die naar België kwam. Een voorstelling die keurig tussen de politiek correcte lijntjes kleurt.

JUSTINE VAN STICHEL

Donderdag worden we letterlijk in intieme kring verwelkomd in de Minnepoort. Een klein amfiteater, badend in de lichtvlekjes van een Marokkaanse lamp, vormt het decor. De monologen richten zich tot ons, de vreemdelingen in het verhaal. We tekenen voor een gemoedelijke voorstelling, die ons persoonlijk wil aanspreken. Drie eenzame vrouwen die kind en man hebben moeten afstaan aan het kille België voeren het woord.

Drie Fatmas

Drie actrices spelen ieder een levensfase uit het verhaal van Fatma. Het stuk wordt een relaas van door elkaar lopende herinneringen. Soms spreken de Fatmas geanimeerd met elkaar en soms lijken ze enkel elkaars afgezwakte spiegelbeeld.

Naarmate de jaren in België vorderen, worden de roken langer, de opvattingen conservatiever en de monologen zwaarder. Jonge Fatma is net zwanger en droomt luidop over België, een plek waar steenkool het nieuwe goud is en alle vrouwen zich draperen in Franse mode. Met de couscous onder de arm en de foetus in de buik vertrekt ze. Het lijkt allemaal te mooi om waar te zijn.

Jaren later ontmoeten we een ontuchtige Fatma die krampachtig probeert te aarden in het land van de losse zeden. Op het laatst blijft alleen de angst voor het rusthuis over en de woede tegenover een zoon die nooit komt. Ze wenst te sterven in Marokko, haar utopia waar zij nu evenzeer gast is, net als zij hier ooit was.

De Handen van Fatma gaat niet voor een eenzijdig verhaal noch voor een eenzijdig profiel van een Marokkaanse vrouw. Niet alleen krijgen we een immigrante te zien, ook zien we een moeder. Hierdoor wordt de 'migratie' niet alleen politiek ingevuld, als een historisch fenomeen en een ver-van-mijn-bed-show, maar krijgt het een gezicht. Want eenzaamheid is universeel en intrinsiek menselijk.

De monologen richten zich tot ons, de vreemdelingen in het verhaal

Toch kwam het verhaal soms niet verder dan enkele alom bekende stereotypes. Want is een mens niet meer dan enkele stempels en categorieën? Is een personage volledig geconstrueerd door ze in het hokje 'Marokkaans' en 'vrouw' te duwen? Zo'n hersenkronkels zijn misschien te simplistisch. De *Handen van Fatma* biedt ons enkel wat stukjes en brokjes. Een mozaïek die hier en daar een tegeltje mist. Het verhaal is verteld, maar de kloof blijft.

Artistieke doeleinden legden het af tegen het hoofdoel: sensibiliseren. Esthetisch bracht het ons een mooi coherent stuk dat past in de categorie "subliem schooltheater". Een hoger niveau haalde het spijtig genoeg niet. De monologen zweefden literair aan de oppervlakte en delfden niet door naar de diepere emoties.

Een stuk met veel potentieel maar we gaan toch niet naar huis met een voldaan gevoel. Het applaus was verdiend maar wie zoekt naar de grote K komt van een Kale reis thuis.

Serena Corio

Cultuur

In een klein hoekje

COMEDY IN MCDONALDS

Cultuur zit overal in Leuven, als je maar goed zoekt. Tweewekelijks duikt Veto in de kleine en minder bekende mazen van het Leuvense cultuurnet.

Hamburgerhumor met Libertus

Maandelijks organiseert studentenvereniging Libertus comedyavonden in de McDonald's. Verschillende bekende comedians traden zo al op tussen de frietjes en cheeseburgers.

BILITIS NIJS EN JASPER VAN LOY

Een spot, drie comedians en een lappendeken als provisorisch decor. Meer ingrediënten heb je niet nodig om de tweede verdieping van de McDonald's om te toveren tot een gezellige comedyclub. Op basis van die succesformule organiseert de vrijzinnige studentenclub Libertus zijn Comedy Night, de grootste maandelijks comedyavond in Leuven.

"Als we een klepper zoals Bart Canaerts of Xander de Rycke ontvangen, zitten hier soms tot 120 mensen per avond," zegt De Geens, die verantwoordelijk is voor de comedyavonden.

Ondanks dat Libertus een relatief kleine club is, komen die bekende comedians graag naar Leuven. "Omdat ik het boekingskantoor comedybooking.be beheer, ken ik iedereen in het wereldje wel," zegt De Geens. "Natuurlijk is het ook een dankbaar try-outpodium. Zowel grote als kleine namen krijgen de kans om hun stukken te komen testen voor een publiek."

"Studenten zijn een goed comedypubliek"

ORGANISATOR "DE GEENS"

Met Michael Van Peel stond vorige week opnieuw een grote naam op de affiche. Zijn passage bij Libertus was een try-out voor zijn komende eindejaarsconference (zie de Navraag van deze week, red.) Hij kreeg het gezelschap van Jens Dendoncker, Domien Vloeberghs en presentator Jeroen Baert.

Vlotten en parkings

De reden dat het evenement in de McDonald's plaats vindt, is vrij logisch. "Na de overname van onze vorige locatie in de J.P. Minckelersstraat, was het zoeken naar een centralere locatie. De manager van de McDonald's zocht toen iemand die iets wilde organiseren op de tweede verdieping. Dat was dus snel geregeld," lacht De Geens.

Libertus maakt er zijn handelsmerk van om unieke locaties op te zoeken. Zo hield de club al cantussen op een vlot en in zowat elke parking die er in Leuven te vinden is. "De absurditeit van een comedy night in de McDonald's, dat maakt het wel leuk. Het komt vaak voor dat er mensen naar boven komen en verbaasd zijn als ze merken dat ik dus daadwerkelijk in de McDonald's bedoelde."

Echte nadelen aan de locatie ziet hij niet. "Enkel het decor zou nog wat verbetering kunnen gebruiken," aldus De Geens. Aan de toeschouwers ligt het alvast niet. "Studenten zijn een goed comedypubliek." Naast het gewone maandelijks optreden is er één keer per jaar in april een speciale editie. De Geens: "Vorig academiejaar was dat een comedycoverwedstrijd, waarbij comedians andere comedians imiteerden. Dat leverde echt een dolle avond op."

Presentator van dienst was lokale held en comedylegende Jeroen Baert.

Kalina De Blauwe

Huiskamers vol schrijvers

Op woensdag 19 november ontmoeten auteurs en lezers elkaar tijdens het Slowbookfestival. Cultuurcentrum 30CC organiseert impromptu leesclubs in huiskamers, in boekhandels en in de bibliotheek.

Zowel lezer als schrijver kennen doorgaans een eenzaam bestaan, op wat literaire festivals en boekenbeurzen na. Daar wil het Leuvense cultuurcentrum 30CC verandering in brengen. "Een auteur en een vijftiental lezers ontmoeten elkaar bij mensen thuis, in de bibliotheek en in enkele boekhandels," legt Danny Theuwis (30CC) uit. "Vooraf leest iedereen het boek, zodat je in discussie kan gaan. Achteraf speelt auteur-muzikant Luc De Vos een setje in de bibliotheek."

Om in een huiskamer met een schrijver te converseren hoeft je geen salonintellectueel te zijn. "Het is zeker niet de bedoeling om het boek dood te analyseren," stelt Theuwis gerust. "Gewoon een goed gesprek over literatuur en het leven *an sich*, meer niet. Klein

en intiem, weg van de drukte van bijvoorbeeld een Boekenbeurs."

Ook auteurs stellen een tête-à-tête met een lezer op prijs, weet Theuwis. Een van die schrijvers is Marnix Peeters, die zijn laatste worp *De tenondergang en de ongelofelijke wederopstanding van Eddy Vangelis* bespreekt. "Schrijven is een eenzaam vak, zonder het te willen romantiseren," mijmert hij. "Ik kijk er verschrikkelijk naar uit. De meeste literaire activiteiten vind ik niet zo interessant, omdat ze heel podiumgericht zijn. Dit is een echt *mensending*. Dan nog in Leuven, *of all places*."

Naast Peeters biedt het Slowbookfestival een mengelmoes van populair werk en literair werk. "Dit jaar hebben we ook wat poëzie," zegt Theuwis. "Zelf kijk ik erg uit naar Maud Vanhauwaert met *Zij zijn evenwijdig* en Charles Ducal met *De buitendeur*. Die laatste is nog onbekend in Vlaanderen, maar erg goed onthaald. Iedereen zou het moeten lezen." (sr)

De Koelisse in de verf gezet

Na lang wachten krijgt De Koelisse, de theaterzaal van de KU Leuven onder Alma 3, een laagje verf. Na een vraag van een student aan rector Rik Torfs kwam er eindelijk schot in de zaak.

In mei vorig jaar stuurde rector Torfs een bericht naar alle studenten met de beleidsoverzichten. In dat bericht ging het ook over De Koelisse en werd er gevraagd naar suggesties om deze te verbeteren.

Student Roald Frederickx nam meteen initiatief en mailde de rector met het verzoek om het plafond en de omliggende zuilen zwart te schilderen, zodat het toneellicht niet meer zou weerkaatsen. Ook vroeg hij naar extra toneelspots. Toneelkringen die deelnemen aan het Interfacultair Theaterfestival, dat zich deels afspeelt in De Koelisse, moeten die nu vaak zelf huren.

Na enkele maanden wachten was Frederickx' hoop vervlogen. Toch kreeg

hij in oktober een antwoord. Eerst van het rectoraat, daarna van de technische dienst. Er werden meteen plannen gemaakt voor de schilderwerken, maar op de spots is het nog wat langer wachten.

Veronique Verbert van de Dienst Cultuur van de KU Leuven moedigt studenten aan om zulke problemen meteen te rapporteren. "Jammer genoeg is er in dit geval sprake van parallel werk. Eind mei is het probleem van het plafond ons al ter ore gekomen."

"Wij hadden dus reeds een procedure gestart om het plafond en de zuilen te schilderen, maar ook om het tapijt te vervangen, extra geluidsisolatie te plaatsen en eventueel extra theaterspots aan te kopen," zegt Verbert. Ze spoort studenten aan om met problemen naar een vergadering van het Interfacultair Theaterfestival te komen of te mailen naar de Dienst Cultuur. "Zo kan er efficiënter gewerkt worden." (ph)

Cultuur

RECENSIE: SHARON JONES AND THE DAP-KINGS

Grooven op New Yorkse soul & funk

Terwijl in Brussel de uitgebrande auto-wrakken nog nasmeulden na de nationale betoging maakte Het Depot zich op voor een avond vol funk en soul. Het effect was navenant: het Depot smeulde even hard na van Sharon Jones and The Dap-Kings.

SIMON SCHREURS

Of er nu vijfhonderd man of tien man en een spreekwoordelijke paardenkop voor hem staan, publieksopwarmer Luka Sapio trekt er zich geen zak van aan. Deze bebakkebaarde Italiaan geeft zich voor tweehonderd procent als voorprogramma. Hij

getormenteerde blikken en dramatische knievallen. Hij zoekt wanhopig naar haar ogen, maar zij vindt haar smartphone toch net iets interessanter. Onterecht, want Sapio en zijn vijfkopig gevolg hebben echt wel iets te melden.

De gekwelde zielen en gebroken harten hadden hun moment

applaus het podium opgestormd met het enthousiasme van een jong veulen. Als dat maar goed komt, denken wij stilletjes. Wij zijn namelijk absoluut geen fan van Tina Turner-gekweel, moet u weten, maar toch zijn we een *instant fan* van Sharon Jones als artieste. De Amerikaanse is een splinterbom die iedereen treft, een agressief dansvirus dat iedereen aanvalt. De virulentste predikster van de Soul is tegelijk een beetje een luidruchtige bomma die aan de speed gezeten heeft, zo lijkt het wel.

Wandelende tak

Jones begint met het nummer "Retreat" en wil meteen iedereen aan het dansen krijgen. Ze neemt ons mee naar 1965, de tijd toen de wereld nog niet wist van *breakdance* en *twerken*. Een boekhouder met een geweldig gevoel voor ritme achter de conga's zweept ons op en ook de twee achtergrondzangeressen leggen met hun tweehonderd kilo veel gewicht in de schaal. Voor de bassist lijkt het dan weer *just another day at the office*, want hij geeft heel het optreden geen krimp. Zelfs niet als Jones zeven schoonheden het podium op jaagt en hen een gratis les in *shaken* en *grooven* geeft.

Dit is de drum & bass van de jaren zestig. Het is een snelrein en je zorgt maar beter dat je mee bent. Iemand schreeuwt wel erg enthousiast om het nummer *Hundred days*, waarop hij op bevel van Jones zijn *ass* naar het podium moet begeven. Helaas heeft de stakker de danscapaciteiten van een wandelende tak, wat Jones hem natuurlijk vergeeft met sensuele blikken en met kusjes op de wang.

Sharon Jones zette het Depot in vuur en vlam.

Serena Corio

Jones lijkt een luidruchtige bomma die aan de speed gezeten heeft

schreeuwt in een Elvis-microfoon zijn klachten aan de schepper uit en smeekt zijn verloren liefde om een verklaring. Probeer maar eens onbewogen te blijven bij een Italiaan die soul brengt. Het is een en al pathos, smartlap,

gehad. Er moest ook nog gefeest worden vanavond. The Dap-Kings betreden het podium, de vingers van de bassist slaan aan het rollen en het blazerstrio blaast zijn wangen bol. Een paar-se glitterjurk komt onder luid

De Amerikaanse is een agressief dansvirus dat iedereen aanvalt

Het leven is niet altijd rozegeur en maneschijn. Dat ondervond Jones aan de lijve toen ze vorig jaar met kanker gediagnosticeerd werd. Higgend vertelt ze honderduit over haar verbetering en haar vechtlust, over hoe ze de kanker uit haar achtentwintigjarige lijf danste

en over hoe belangrijk het is om te dansen en te genieten. Een hoopvol verhaal en een ode aan het leven die de avond nog dat tikkeltje extra gaf. U hebt het gehoord. Stopt u alstublieft met lezen en ga dansen. *Dance like ya mamma gave it to ya*.

Sneak Preview in Zed "Een snoepje voor de filmfan"

Cinema Zed vertoonde deze week naar aloude traditie een sneak preview. Dat is een film die nog geen officiële release kende in België. Wij kregen *Wasteland* van de Belg Pieter Van Hees te zien.

THOMAS CLIQUET

Een sneak preview is de vertoning van een film voor de officiële release. Bezoekers weten niet op voorhand wat ze te zien krijgen.

Frank Moens is medewerker bij Fonk vzw, dat de programmatie verzorgt bij Cinema Zed. Hij geeft uitleg bij het concept. "Persoonlijk vind ik het een erg fijne traditie. Het is als een snoepje voor de filmfan, omdat je op voorhand niet weet wat je gaat krijgen."

Waar komt de traditie vandaan?

Moens: «In Leuven had je vroeger de Studio Filmtheaters in de Burgemeesterstraat. De Studio's zijn begonnen met de sneak previews.

Nadien is zelfs Kinopolis mee op de kar gesprongen. Toen de Studio's hun deuren sloten, hebben we bij Cinema Zed besloten om de traditie verder te zetten.»

Vergt het veel overtuigingskracht om distributeurs te overhalen hun film voor de officiële release aan een publiek te tonen?

Moens: «Dat valt best mee. Soms lukt het. Soms niet. Die films zijn vaak al beschikbaar voor persmomenten.»

«Na de film vragen wij het publiek om hun mening te geven via een invulstrookje. Distributeurs vinden dat waardevol, want anders hebben ze geen idee wat de mensen vinden van de film.»

«In dat opzicht zegt een ticketverkoop niet veel. Een film kan wel veel verkopen, maar dat betekent nog niet dat mensen de film goed vinden.»

Wat voor films kiezen jullie?

Moens: «We kijken naar wat er beschikbaar is. Als ik zou kunnen kiezen, zou ik de nieuwe *Interstellar* (nieuwste blockbuster van Christopher Nolan, red.) vertonen, maar zulke grote producties zijn vaak onhaalbaar.»

«Ik wil dat de sneak iets onverwacht is. Af en toe een grote Amerikaanse titel kan zeker. Daarnaast kiezen we ook voldoende kleinere Europese films, om genoeg variatie te bieden.»

«Ook een documentaire behoort tot de mogelijkheden. Het enige vaste criterium is dat het voor een groot publiek toegankelijk moet zijn. Om die reden zal er niet snel een horrorfilm tussenzitten.»

Wasteland

Regisseur: Pieter Van Hees

Met: Jérémie Renier, Natali Broods, Peter Van Den Begin, Peter Van den Eede

Synopsis: Een politie-inspecteur met zelfmoordneigingen onderzoekt een moord op een Congolese verkoper van nepbeeldjes. Samen met zijn vrouw verwacht de moordonderzoeker een kind.

Oordeel: Het verhaal van de film was bij de haren getrokken. Van Hees vermijdt succesvol de clichés van de politiefilm, maar verzandt in spiritueel gemijmer over de onzichtbare en de zichtbare wereld. Op het hoofdpersonage na, waaraan Jérémie Renier voortreffelijk gestalte verleent, zijn de personages te weinig uitgewerkt. Wel een pluim voor het tweetalige karakter van de film, dat Brussel weergeeft zoals het ook echt is.

.....
"Een film kan wel veel verkopen, maar dat betekent nog niet dat mensen de film goed vinden"
.....

Menu v/d week 10 - 14/11/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Kipbrochetten met corsendocksaus en wortelbalkjes	€ 5.90
Koninginnenhapje	€ 4.20
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	€ 5.40
Vegetarisch koninginnenhapje	€ 4.20
Hamburger stroganoff	€ 3.20
Kipbrochetten met corsendocksaus en wortelbalkjes	€ 5.90

ALMA 2 GESLOTEN

dinsdag

WAPENSTILSTAND

ALMA IS GESLOTEN

woensdag

Big Alma hamburger met slaatje	(enkel A1)	€ 4.20
Chipolata met spinaziepuree		€ 3.20
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst		€ 5.40
Koninginnenhapje		€ 4.20
Lo Mein	(enkel A2)	€ ?
1/2 kip met saus en garnituur	(A2, enkel avondmenu)	€ 5,90

donderdag

Gepaneerd gevogeltelapje met tomatencurrysaus, ratatouille en penne		€ 5.40
Rumsteak met bearnaisesaus en oventomaat	(enkel A3 en A1)	€ 5.90
Spaghetti bolognaise groot	(enkel A3 en A1)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise klein	(enkel A2 en A1)	€ 3.20
Tomaatmozzarella taartje met notensalade en gekarameliseerde appel		€ 5.40
Kip met leffesaus, gratin en trostomaat	(enkel A2)	€ 5.90
Koninginnenhapje	(enkel A3)	€ 4.20

vrijdag

Koninginnenhapje	(enkel A3 en A1)	€ 4.20
Luikse pens met appelmoes		€ 3.20
Nasirolletje met chilisaus en wokgroenten		€ 5.40
Heekfilet en fijne groente	(enkel A3 en A1)	€ 5.40

**OOK JE
GROENTJES FLINK
OPETEN!**

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

**€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend**

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting**.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord breekt!**

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Onderwijsbesparingen nekken milieu

De besparingen op hoger onderwijs zijn funest voor de sociale mobiliteit en het welzijn van de middenklasse, dat is onomstreden. Recente studies bewijzen echter dat het probleem veel uitgebreider zal zijn dan we tot nu toe hebben vermoed.

LARGOT MEBLANC

Een verandering in het studiegeld zal immers gepaard gaan met een nieuw type student, die zich met glans heeft aangepast aan deze nieuwe omstandigheden. Zijn wetenschappelijke naam luidt "homo sapiens studax novus". Dit brengt een evolutie teweeg in het consumptiepatroon bij de gemiddelde Leuenaar: de studax novus eet, woont en verplaatst zich anders. Hierdoor zet hij een veel grotere ecologische voetafdruk met alle desastreuze gevolgen van dien. Zo meent Luc van den Eugenaer, onderzoeker van de studiegroep voor klimatologische ontwikkelingen rond Vlaams Brabant.

"Zodra de dreigende nieuwe ijstijd begint in Leuven, zullen de milieuproblemen vast n de kijker staan," stelt van den Eugenaer. Over de gevolgen van de veranderingen in het consumptiegedrag laat hij geen twijfel bestaan. "Allereerst hebben we het probleem met de vervoerskeuze. Het was tot voor kort eigen aan de oude student zich te verplaatsen op een duurzame manier; met bussen, trams, treinen, de fiets en de goeie ouwe benewagen pendelden ze van lokaal naar lokaal, van fakbar naar fakbar en van kot naar ouderlijk huis of per ongeluk naar Erbs Kwerps, Langdorp of Charleroi-Zuid. Maar deze goede, duurzame gewoonten zijn gedoemd ten onder te gaan samen met de armere, academische underdawgs. De homo studax novus zal vaker de auto nemen wat voor een enorme groei zal zorgen in de gemiddelde uitstoot van fijn stof – allez, het is wat je fijn kunt

noemen. In een later stadium van de maatschappelijke ontwikkelingen zullen ook motorfietsen, privé-jets, drones, jetpacks en radioactieve robotpaarden die rijden op loodhoudend arsenicum voor nog meer uitstoot zorgen."

De woningen van de nieuwe student veranderen mee van uitstraling, dit ten nadele van de oude stad. "De oudere koten vormden ooit een broeihaard voor een gezonde biodiversiteit als éencelligen, mossen, fruitvliegjes, illegale huisdieren en duizenden soorten schimmels. Met de komst van witmarmeren villa's komt er een einde aan die vertrouwde biodiversiteit. De grote luthoven die met de bouw van de nieuwe studentenresidenties gepaard zullen gaan dreigen immers huis te bieden aan een spectrum van uitheemse

flora die een veilige biotoop voor de Leuvense dieren, planten en schimmels zouden kunnen verhinderen. De kristallen fonteinen in de binnenhalls van de nieuwe studentenkoten zullen op de koop toe het grondwaterpeil in Leuven ernstig verstoren."

Broeikasewffect

Een laatste verandering in het algemene consumptiepatroon is de vraag naar geïmporteerd voedsel. "Waar de vroegere student genoeg nam met de ter plaatse geproduceerde Stella en de frieten met gehaktbal en curry-ketchup alsmede de incidentele cervela-special op zatte cantussen (Och zotte bohémiens. Io vivat!) verkiest de nieuwe generatie producten uit exotische landen. Dit zal het gebruik van diesel voor de particuliere transportvliegtuigen en camions doen toenemen, aangezien producten als oesters, zeeduivel en caviaar van verre moeten worden overgebracht."

"De problemen die ik net heb opgesomd, zouden al snel kunnen

zorgen voor slechtere luchtkwaliteit, minder groen en hetgeen wat we het 'broeikasewffect van Leuven' noemen. Hierdoor zal Leuven veranderen in een toxische ijswoestijn (the day after tomorrow). Ik vraag daarom mevrouw

Crevits en meneer Bourgeois om steun voor het natuurwezen, want ja: erger dan nu moet het niet worden he." Een ding is zeker: de besparingen zijn nog niet voor morgen. Maar misschien voor de dag daarna.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 7
Maandag 10 november 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Bicky" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Allesbehalve dode dieren" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Iets lekkers" De Boeck, Catherine "Chocolade moelleux" Hechter, Yentl "Een degelijke vegetarische optie" Cooreman, Jasper "De spaghetti van mijn mama" Van Loy, Karolien "Risotto" Wilmots, Karel "Hazenrug" Peeters

Schrijvers:
Jelske "Insectenburgers" Antonissen, Thomas "Niet-kartonnen groenten" Cliquet, Arno "Spaghetti genovese" De Potter, Roderik "Foie gras" De Turck, Anne-Sophie "Chickennuggets" De Witte, Daan "Champagne en oesters"

Derwael, Caroline "Iets wat je geen hartinfarct bezorgt" Hermans, Paulien "Dolfijnsteak" Hermans, Pjotr "Identificeerbare ingrediënten" Hubin, Billitiss "Steppegras" Nijs, Simon "Konijn" Schreurs, Mika "Paella" Tuyaerts, Jelle "Parelhoen" Van Herck, Winand "Pasta met room, prei en spekjes" Van Meerbeek, Camille "Zolang er maar humus inzit!" Van Peteghem, Justine "Broodje papao" Van Stichel, Astrid "Viagrapillen" Vervoort

Fotografen:
Kalina "Poolse kippensoep" De Blauwe, Serena "Haggis" Corio, Meredith "Echte puree, geen zakjespuree" Geldof, Vincent "Spul dat naar echt eten smaakt" Peeters, Thomas "Greasy spoon" Thielemans

Tekenaars:
Jeroen "Kut met peren" Baert, Jan "Pony" Buts, Martijn "Krabburgers" Stoop

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Catherine Hechter, Karel Peeters, Sam Rijnders, Liesa "Voedingsstoffen" Van Dyck

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wat Alma dringend moet aanbieden) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Michael Van Peel

“Jezelf een apenland noemen is een luxeproduct”

Het einde van het jaar nadert en dus is Michael Van Peel weer van de partij. De Antwerpse komiek probeert de essentie van 2014 te vatten in zijn eindejaarsconferentie. Daarvoor kwam hij try-outen in Leuven.

BILITIS NIJS EN JASPER VAN LOY

Was 2014 een goed jaar om een conference over te schrijven?
Michael Van Peel: «Het was in ieder geval geen luchtig jaar. Van 2014 valt moeilijker comedy te maken dan van de voorbije jaren. Vorig jaar hadden we bij-

en zelfs kwaad worden. Kwaad is nog altijd beter dan apathisch.»

Tijdens je eindejaarsconferentie krijgen kijkers vaak het gevoel dat België een apenland is. Klopt dat gevoel of lijkt het alleen maar zo?
Van Peel: «Wij zijn een apenland, niet veel meer aap dan andere landen, maar toch. En weet je

lebei een verschillende visie op 2014.»

«Net zoals muziek heeft comedy verschillende stromingen, die allemaal hun fans vinden. Sommigen willen gewoon een zo breed mogelijk publiek entertainen, anderen willen het vooral op hun eigen manier doen. Ik behoor tot die laatste categorie, maar er is geen foute keuze.»

Jouw optredens worden vaak gecenseerd. Hoe ga je daarmee om?

Van Peel: «Op dat vlak zijn wij comedians allemaal *janetten*. Als het een positieve recensie is, heeft de journalist het gesnapt en als het een negatieve is, is het een debiel.»

Cannabis

Je staat erom bekend veel rond te trekken met je Vespa.

Van Peel: «Ik heb in de zomer altijd veel tijd en maak dan verre reizen. Vier jaar geleden reed ik bijvoorbeeld naar Dakar op het moment dat de Arabische lente in volle gang was. België had toen ook net het wereldrecord regeringsvormen afgenomen van Cambodja, Mozambique en Irak. Mensen die ik in Afrika tegenkwam, dachten toen ook echt dat het in die landen minder erg was dan bij ons. *Bwah neje*, dacht ik toen. *(lacht)*»

Vanwaar die liefde voor de Vespa?

Van Peel: «Ik heb mijn eerste Vespa gekocht op Erasmus in Siena voor 300 euro, mijn laatste spaargeld. Op café in België vroegen ze me wat ik ermee ging doen. Ik besloot hem naar huis te rijden, hoewel ik dat niet echt durfde. Ik besloot om in één moeite door enkele Erasmusvrienden op te zoeken. Uiteindelijk reed ik 6800 km door heel West-Europa. Ik heb toen gebeld naar *ons ma*: “Mama ik ben nog *effekes* onderweg.” *(lacht)*»

«Dat was echt een coming-of-agetrip. Ik ben bijvoorbeeld naar Ierland gereden om een ferry naar Schotland te halen. Toen ik daar toekwam en vroeg waar de ferry was, antwoordde een *local* mij: “*That ferry sank 4 years ago*”. Ik dus terug naar Belfast om een boot te nemen en zo ging het nog wel even door, maar dat was een fantastische reis.»

Hebben die reizen een invloed gehad op je wereldbeeld?

Van Peel: «Het heeft mij op een andere manier doen kijken naar de wereld. Ik werd bijvoorbeeld kwaad toen Bart De Wever drie weken in Shanghai was en zei dat hij nog nooit buiten Europa was geweest. Als je je wereldbeeld oplegt aan tien miljoen man, moet je je licht ergens anders opsteken. Anders vertrouw ik je niet.»

«Sowieso moeten politici hun wereldbeeld wat meer opzij durven zetten en pragmatischer kijken naar dingen. Mijn mening over blowen doet er bijvoorbeeld niet toe, maar een repressiebeleid tegen cannabis is duurder dan sensibilisering en heeft ook minder effect. Waarom dan geen gedoogbeleid? Omdat Bart De Wever zegt: “Ik kan dat moreel niet.” De ideologie heerst over het pragmatisme.»

Wat gebeurt als Michael Van Peel één dag baas is van de planeet?

Van Peel: «Dan gaat de wereld naar de kloten, maar het zal wel plezant zijn!»

“Kwaad is beter dan apathisch”

“Politici moeten hun wereldbeeld opzij durven zetten”

“Comedy moet over zware onderwerpen kunnen gaan”

“Wat betreft recensies zijn alle comedians janetten”

Meredith Geldof

voorbeeld de regionale verkiezingen, die altijd vol apenstreken zitten, en de troonswissel. Dat soort non-events zijn een gemakkelijkere bron van humor dan vier kinderen die opgeblazen worden in een bomaanslag.»

«Uiteraard waren er vorig jaar tierlantijntjes zoals het WK voetbal, maar de aanloop ernaar was leuker dan de periode zelf. Nu is bijvoorbeeld niemand nog bezig met de wereldbeker en dus kan ik daar weinig mee aanvragen.»

«In een comedyshow moet het over zwaardere onderwerpen kunnen gaan. Je mag de mensen wel niet depressiever naar huis laten gaan dan dat ze zijn binnengekomen. Dan heb ik nog liever dat de mensen geïnspireerd

waarom? Omdat jezelf een apenland noemen een luxeproduct is. Wij horen bij de rijkste burgers ter wereld. Geen problemen hebben en er toch creëren om het in de politiek ergens over te hebben, kan alleen als het heel goed gaat in je land. Als ik in het buitenland kom, schaam ik me dood, omdat ik moet uitleggen wat de “grote” problemen zijn hier.»

Met Geert Hoste heb je een stevige concurrent tijdens het eindejaar.

Van Peel: «Vooral journalisten maken die vergelijking. België is echt wel een voldoende grote vijver om met twee conferenciers in te vissen. Geert Hoste is geen concurrentie voor mij en ik niet voor hem. We hebben gewoon al-

Wat doen slechte recensies met jou?

Van Peel: «Die raken me, natuurlijk. Een negatieve opmerking van iemand uit het publiek is nog erger, zelfs als zes anderen zijn komen zeggen dat het goed was. Het is die ene criticaster die zit te kauwen met dat *boterhammeke* dat je na de show nog eet.»

«Als je goed wilt zijn, moet je altijd verbeteren en kun je dus nooit content zijn. Nigel Williams zei me ooit: “*Show me a happy comedian, I’ll show you a bad comedian!*” Niemand werk is ooit af. Dat is zelfs zo voor comedians die ik bewonder. Alleen Alex Agnew kan van het podium van het Sportpaleis komen en zeggen: “*Amai, ik was super!*”»